

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 601

Dosar nr. 1926/1/2016

Ședința publică din 18 noiembrie 2021

Completul compus din:

Ștefan Pistol - **Președinte**
Alin Sorin Nicolescu - **Judecător**
Constantin Epure - **Judecător**

Valentina Cruceanu - **Magistrat asistent**

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
- Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat la termenul când au avut loc
dezbaterile de **procuror** Popa Gabriela.

Pe rol pronunțarea sentinței în cauza penală privind pe următorii inculpați
trimiși în judecată prin **rechizitoriul nr. 20/P/2016 din 10.05.2016 al**
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție:

1. OPREA Gabriel

- pentru infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut
pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 297 alin. (1) din
Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 penal (fapta prezentată la
punctul VI.1 al rechizitoriului).

2. NICOLAE Gheorghe

- pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul
a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit și pentru infracțiunile de
deturnare de fonduri și, respectiv, deturnare de fonduri, în formă continuată (11
acte materiale), infracțiuni prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 297 alin.
(1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000, art. 307 alin. (1) din
Codul penal, art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din
Codul penal, toate cu aplic. art. 38 alin. (1) din Codul penal (faptele prezentate
la punctul VI.2 al rechizitoriului).

3. PAVEL Gabriel-Nicolae

- pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul
a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din
Codul penal rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr.
78/2000 (fapta prezentată la punctul VI.4 al rechizitoriului).

4. ZĂRNICĂ Nelu

- pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal (fapta prezentată la punctul VI.3 al rechizitoriului).

5. IACOB Marian-Dănuț

- pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată (3 acte materiale), prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal (fapta prezentată la punctul VI.5 al rechizitoriului).

Prezența părților și concluziile acestora au fost consemnate în încheierea de dezbateri din data de 27 septembrie 2021, când – având în vedere dispozițiile art.391 și art. 405 C.pr.pen. – a fost stabilită data pronunțării sentinței la 28 octombrie 2021.

Instanța, după închiderea dezbaterilor, a informat procurorul și părțile asupra următoarelor aspecte:

- sentința se va pronunța prin punerea acesteia la dispoziția procurorului și părților prin mijlocirea grefei Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- până la data de 11 septembrie 2021, procurorul și părțile pot depune la dosar concluzii scrise.

La data de 28 octombrie 2021, având nevoie în continuare de timp pentru a delibera și redacta hotărârea, a fost amânată pronunțarea sentinței pentru data de astăzi, 18 noiembrie 2021, când

ÎNALTA CURTE

Deliberând, în baza actelor și lucrărilor dosarului, constată și reține următoarele:

I. RECHIZITORIUL

Prin rechizitoriul nr. 20/P/2016 din 10.05.2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, au fost trimiși în judecată inculpații:

1. OPREA Gabriel

- pentru infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 penal.

2. NICOLAE Gheorghe

- pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit și pentru infracțiunile de deturnare de fonduri și, respectiv, deturnare de fonduri în formă continuată (11 acte materiale), infracțiuni prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000, art. 307 alin. (1) din Codul penal, art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplic. art. 38 alin. (1) din Codul penal.

3. PAVEL Gabriel-Nicolae

- pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000.

4. ZĂRNICĂ Nelu

- pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

5. IACOB Marian-Dănuț

- pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată (3 acte materiale), prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

* * *

În sinteză, cu privire la faptele și încadrarea juridică a acestora, în rechizitoriu s-au menționat următoarele:

Dosarul s-a constituit în baza *denunțurilor formulate de trei funcționari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Departamentul de Informații și Protecție Internă, cu pseudonimele „IONESCU Claudiu”, „MIHALCEA Ionel” și „MANEA Victor”, care au solicitat și au primit acordarea statutului de martor amenințat și protejarea datelor de identitate.*

- cu privire la inculpatul OPREA Gabriel

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 (prezentată în situația de fapt, la pct. II.1 al rechizitoriului), constând în aceea că: în ziua de 13.07.2015, OPREA Gabriel, în calitate de ministru de Interne și ordonator de credite, cu ajutorul chestorului principal NICOLAE Gheorghe și a cms. șef PAVEL Gabriel-Nicolae, a dispus suplimentarea cu suma de 410.000 lei a fondurilor pentru cheltuieli operative ale Departamentului de Informații și Protecție Internă și a aprobat achiziția unui autoturism, în scopul declarat al asigurării protecției demnitarilor, cu încălcarea prevederilor legale care limitează achiziționarea autovehiculelor din fondurile operative ale Ministerului Afacerilor Interne la situațiile premisă ale folosirii autovehiculelor cumpărate în activitățile de urmărire penală a infracțiunilor de corupție; urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 410.000 lei, iar Diviziunea Protecție Personală a D.I.P.I. a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, în valoare de 91.295,73 euro, folosul fiind necuvenit în raport cu destinația legală a fondurilor operative.

- cu privire la inculpatul NICOLAE Gheorghe

s-a reținut *complicitate* la săvârșirea infracțiunii de *abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 48 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000 (prezentată în situația de fapt, la pct. II.1 al rechizitoriului), constând

în aceea că: în contextul în care în care, la 13.07.2015, OPREA Gabriel, în calitate de ministru de Interne și ordonator de credite, a dispus suplimentarea cu suma de 410.000 lei a fondurilor pentru cheltuieli operative ale Departamentului de Informații și Protecție Internă și a aprobat achiziția unui autoturism, în scopul declarat al asigurării protecției demnitarilor, cu încălcarea prevederilor legale care limitează achiziționarea autovehiculelor din fondurile operative ale Ministerului Afacerilor Interne la situațiile premisă ale folosirii autovehiculelor cumpărate în activitățile de urmărire penală a infracțiunilor de corupție, activitatea infracțională a fost sprijinită de chestorul principal NICOLAE Gheorghe, secretar de stat în cadrul D.I.P.I., prin întocmirea documentației aferente acestei achiziții; urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 410.000 lei, iar Diviziunea Protecție Personal a D.I.P.I. a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, în valoare de 91.295,73 euro, folosul fiind necuvenit în raport cu destinația legală a fondurilor operative.

Conform rechizitoriului (pag.29-30) „În data de 13.07.2015, sub pretextul unei necesități rezultate din activitatea Diviziunii Protecție Personal (D.P.P.), secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a întocmit în nume propriu un înscris compus din două pagini, denumit „notă-raport”, înregistrată ca document secret de stat, nivelul de clasificare „secret”, cu nr. 0130xxxx/13.07.2015, prin care a solicitat aprobarea suplimentării fondurilor operative cu suma de 410.000 lei, despre care s-a menționat că reprezintă contravaloarea unui autoturism, precum și aprobarea achiziției unui autoturism necesar în activitatea de protecție a demnitarilor. ...În cuprinsul **notei-raport** s-a precizat că autoturismul este achiziționat pentru „dotarea” D.P.P., ca o componentă a „operaționalizării” acestei structuri a D.I.P.I.”

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de **deturnare de fonduri**, prev. de **art. 307 alin. (1) din Codul penal** (prezentată în situația de fapt, la pct. II.1 al rechizitoriului), constând în aceea că: în perioada 21 august – octombrie 2015, chestorul principal de poliție NICOLAE Gheorghe, în calitate de secretar de stat în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă, a schimbat destinația resurselor materiale alocate instituției publice pe care o conducea, respectiv a autoturismului marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, achiziționat din fonduri operative în mod conspirat, pentru folosința personală și exclusivă a ministrului de Interne în funcție, OPREA Gabriel;

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de **deturnare de fonduri, în formă continuată** (11 acte materiale), prev. de **art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal** (prezentată în situația de fapt, la pct. II.2.1 al rechizitoriului), constând în aceea că: în perioada 2014 - 2015, chestorul principal NICOLAE Gheorghe, în calitate de secretar de stat și ordonator de credite în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin aprobarea rapoartelor nr. 0116xxxx/2014, nr. 0130xxx/2015, nr.

0130xxxx/2015, nr. 0130xxxx/2015, nr. 0130xxxx/2015, nr. 0130xxxx/2015, nr. 0130xxxx/2015, nr. 0130xxxx/2015, nr. 069xxxx/2014, nr. 0130xxxx/2015 și nr. 0130xxxx/2015, a schimbat destinația sumei de 238.173,47 lei, alocate instituției pentru fonduri operative, în scopul efectuării unor cheltuieli de protocol ori pentru înzestrarea instituției, care nu au fost circumscrise activităților, acțiunilor sau misiunilor cu caracter informativ-operativ.

Cu privire la infracțiunile săvârșite de inculpatul NICOLAE Gheorghe, s-a solicitat aplicarea dispozițiilor referitoare la **concurusul real de infracțiuni**, prev. de **art. 38 alin. (1) din Codul penal**.

- cu privire la inculpatul ZĂRNICĂ Nelu

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de **deturnare de fonduri, în formă continuată** (2 acte materiale), prev. de **art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal** (prezentată în situația de fapt, la pct. II.2.2 al rechizitoriului), constând în aceea că: în perioada 2014-2015, chestorul principal ZĂRNICĂ Nelu, în calitate de subsecretar de stat și ordonator de credite în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin aprobarea rapoartelor nr. 0111xxxx/2014 și nr. 0130xxxx/2015, a schimbat destinația sumei de 9.398 lei, alocate instituției pentru fonduri operative, în scopul efectuării unor cheltuieli de protocol ori pentru înzestrarea instituției, care nu au fost circumscrise activităților, acțiunilor sau misiunilor informativ-operative.

- cu privire la inculpatul PAVEL Gabriel-Nicolae

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de **complicitate** la săvârșirea infracțiunii de **abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit**, prev. de **art. 48 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000** (prezentată în situația de fapt, la pct. II.1 al rechizitoriului), constând în aceea că: în contextul în care, la 13.07.2015, OPREA Gabriel, în calitate de ministru de Interne și ordonator de credite, a dispus suplimentarea cu suma de 410.000 lei a fondurilor pentru cheltuieli operative ale Departamentului de Informații și Protecție Internă și a aprobat achiziția unui autoturism, în scopul declarat al asigurării protecției demnitarilor, cu încălcarea prevederilor legale care limitează achiziționarea autovehiculelor din fondurile operative ale Ministerului Afacerilor Interne la situațiile premisă ale folosirii autovehiculelor cumpărate în activitățile de urmărire penală a infracțiunilor de corupție, activitatea infracțională a fost sprijinită de cms. șef PAVEL Gabriel-Nicolae, șeful Serviciului Juridic al D.I.P.I., prin întocmirea documentației aferente acestei achiziții; urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 410.000 lei, iar Diviziunea Protecție Personală a D.I.P.I. a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, în valoare de 91.295,73 euro, folosul fiind necuvenit în raport cu destinația legală a fondurilor operative.

Conform rechizitoriului (pag.31), „Inculpatul PAVEL Gabriel-Nicolae, în calitate de șef al Serviciului juridic din cadrul D.I.P.I. a avizat pentru legalitate nota-raport nr. 0130xxxx/13.07.2015, prin mențiune olografă, urmată

de semnătură și dată, efectuate la sfârșitul documentului („Avizat pentru legalitate, șef serviciu juridic, 13.07.2015”)”.

- cu privire la inculpatul IACOB Marian-Dănuț

s-a reținut săvârșirea infracțiunii de **deturnare de fonduri, în formă continuată** (3 acte materiale), prev. de **art. 307 alin. (1) cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal** (prezentată în situația de fapt, la pct. II.2.3 al rechizitoriului), constând în aceea că: *în luna decembrie 2014, ems. șef IACOB Marian-Dănuț, în calitate de ordonator de credite în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin aprobarea rapoartelor nr. 0111xxxx/2014, nr. 0111xxxx/2014 și nr. 0111xxxx/2014, a schimbat destinația sumei de 4.955,51 lei, alocate instituției pentru fonduri operative, în scopul efectuării unor cheltuieli de protocol ori pentru înzestrarea instituției, care nu au fost circumscrise activităților, acțiunilor sau misiunilor informativ-operative.*

* * *

În rechizitoriu au fost menționate **mijloacele de probă** care, în opinia acuzării, dovedesc săvârșirea faptelor și vinovăția inculpaților (pag.171-188).

* * *

II. PROCEDURA CAMEREI PRELIMINARE

1 - prin încheierea din data de 4 octombrie 2016, a fost admisă **cererea procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de sesizare a Curții Constituționale a României.**

A fost sesizată Curtea Constituțională a României cu soluționarea **excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) și (12) din Codul de procedură penală**, în sensul că excluderea probelor clasificate în procesul penal, prin hotărârea nemotivată și discreționară a unei autorități administrative, încalcă prevederile art. 53 alin. (1) și (2) din Constituție, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea în fața legii.

Prin **decizia nr.21 din 18 ianuarie 2018, Curtea Constituțională** a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. și a constatat că sintagma „*instanța solicită*” cu raportare la sintagma „*permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului*” din cuprinsul dispozițiilor art.352 alin.(11) din Codul de procedură penală este neconstituțională. A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*autoritatea emitentă*” din cuprinsul dispozițiilor art.352 alin.(12) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

2 - prin încheierea din **18 octombrie 2016**, rămasă definitivă prin respingerea contestațiilor la data de **8 martie 2017**, au fost respinse cererile și excepțiile formulate în procedura camerei preliminare, dispunându-se începerea judecării.

III. JUDECAREA CAUZEI ÎN PRIMĂ INSTANȚĂ

1 - prin încheierea din 14 martie 2017, având în vedere că ulterior întocmirii rechizitoriului și sesizării Înaltei Curți, a fost publicată **decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale** prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu, **s-a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. să precizeze, în scris, textele legislației primare care, în opinia acuzării, au fost încălcate de către inculpații trimiși în judecată pentru autorat/complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu.**

La data de 24 aprilie 2017, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. a transmis la dosar un înscris prin care a menționat care sunt **textele legislației primare** care, în opinia acuzării, au fost încălcate de către inculpații trimiși în judecată pentru autorat/complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu.

La termenul din 25 aprilie 2017, instanța a luat act de precizările menționate în răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A., a pus la dispoziția părților înscrisul transmis la dosar și, nefiind formulate alte cereri, a dispus citirea actului de sesizare (rechizitoriu).

2 - inculpații au solicitat aplicarea procedurii comune de judecată, prin administrarea probelor de la urmărirea penală și a unor probe noi.

Particularități ale cauzei **penale** - care, de altfel, sunt menționate și în rechizitoriu (pag.6-8) - derivate din specificul activității desfășurate de structura în cadrul căreia s-au săvârșit faptele care fac obiectul cauzei, dar și din funcțiile și atribuțiile inculpaților trimiși în judecată, au avut consecințe sub aspectul investigării și probațiunii în cauza penală, a efectuării actelor de urmărire penală, dar și sub aspectul judecării cauzei și a modalității redactării părții expozitive a sentinței, inclusiv cu privire la referirile privind probele clasificate și conținutul acestora (prin mențiuni limitate și necesare doar pentru clarificarea unor aspecte), cu privire la identitatea martorilor și, în unele cazuri, limitarea preluării conținutului declarațiilor date de aceștia, inclusiv cu privire la conținutul declarațiilor inculpaților.

Atât în cursul procedurii de cameră preliminară, cât și în cursul judecății, instanța, din oficiu, dar și inculpații au formulat **cereri de sesizare a Curții Constituționale**, soluționate până la data dezbaterilor.

La termenul din **7 aprilie 2020**, instanța – în noua componere – a pus în discuție incidența **deciziei nr.417/2019 a CCR**, constatând că cei 3 judecători care compun completul de judecată sunt desemnați să judece cauze de corupție (în sensul respectivei decizii a CCR) după care, **a amânat cauza în vederea începerii audierii tuturor martorilor propuși prin rechizitoriu (ca probe contestate de către inculpați).**

Ulterior, Înalta Curte a procedat și la **audierea inculpaților**, după cum urmează: Iacob Marian (19.01.2021), Nicolae Gheorghe (3.11.2020), Oprea Gabriel (2.02.2021), Pavel Gabriel (17.11.2020) și Zărnică Nelu (15.12.2020).

* * *

Cu privire la structura D.I.P.I. din cadrul M.A.I., în rechizitoriu se menționează următoarele:

În sinteză, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă (D.G.I.P.I.), conform art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență nr. 30/2007, privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, este „*structura specializată a ministerului care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate, în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative*”.

Ulterior, prin Ordonanța de Urgență nr. 96/2012, s-a înființat Ministerul Afacerilor Interne, prin reorganizarea Ministerului Administrației și Internelor, prilej cu care D.G.I.P.I. a fost reorganizat sub o altă denumire - Departamentul de Informații și Protecție Internă (D.I.P.I.), dobândind și personalitate juridică; astfel, la art. 22 alin. (1) s-a prevăzut că „*Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Administrației și Internelor se reorganizează ca Departament de Informații și Protecție Internă, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, condus de un secretar de stat, ajutat de doi subsecretari de stat, numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului*”.

Prin actul normativ ultim menționat, D.I.P.I. a devenit persoană juridică distinctă, fiind titulară de drepturi și obligații civile, cu o organizare de sine stătătoare și patrimoniu propriu.

În afara relației de subordonare ierarhică față de Ministerul Afacerilor Interne, ***activitatea D.I.P.I., cu privire la atribuțiile din domeniul securității naționale, este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.***

* * *

Printre particularitățile cauzei penale (cu referire la faza procesuală a urmăririi penale și a judecării), Înalta Curte constată următoarele aspecte relevante:

1 - din cei 20 de martori propuși prin rechizitoriu, un număr de 9 martori au fost menționați sub alte identități (*ca martori cu identitate protejată conform art.125-129 C.pr.pen.*), fiind astfel posibilă examinarea situațiilor de încetare a măsurilor de protecție (inclusiv cele referitoare la protejarea datelor de identificare) în condițiile art.126 alin.5 C.pr.pen. și, respectiv, ale deciziei nr. 248 din 16 aprilie 2019 pronunțată de Curtea Constituțională;

2 - unora dintre acești 9 martori li s-a atribuit și calitatea de *colaborator cu identitate protejată* conform art.148 alin.10 C.pr.pen., în cazul acestora disp. art.149 alin.1 C.pr.pen. interzicând dezvăluirea identității reale;

3 - ca probe relevante pentru stabilirea vinovăției inculpaților, la dosarul cauzei a fost atașat *un volum conținând înscrisuri clasificate*, accesul la studiul acestora fiind supus condiției deținerii de către părți a certificatului ORNISS.

Astfel, la cererea procurorului, Înalta Curte a solicitat entităților emitente să dispună, după caz, *fie declasificarea înscrisurilor, fie trecerea acestora într-un nivel mai redus de clasificare* (care să facă posibil accesul părților și avocaților la înscrisurile din volumul aflat la Compartimentul Documente Clasificate al Înaltei Curți de Casație și Justiție), însă aceste entități au comunicat că apreciază oportună menținerea nivelului de clasificare (*în acest sens, încheierile din 25 aprilie 2017 și din 14 noiembrie 2017*).

În aceste condiții, Înalta Curte a sesizat **Curtea Constituțională**, fiind pronunțată **decizia nr.287 din 9 iunie 2020** prin care - în raport cu principiile constituționale - a fost clarificat modul de interpretare, aplicare și consecințele juridice ale disp. art.352 alin.(11) și (12) din Codul de procedură penală.

În aplicarea acestei decizii a Curții Constituționale, unii dintre avocați au optat pentru parcurgerea procedurii de obținere a certificatului ORNISS, în final, după obținerea documentului emis de autoritatea competentă, aceștia având acces la documentele clasificate din volumul aflat în păstrarea C.D.C. de la Înalta Curte de casație și Justiție.

De asemenea, au avut acces la documentele clasificate și inculpații, precum și consilierii juridici ai părților care au prezentat la C.D.C. al Înaltei Curți certificatul ORNISS (*încheierea din 28.07.2020*).

Cu referire la declarațiile martorilor cu identitate protejată, inclusiv cu referire la declarațiile martorilor cu statut de colaborator, Înalta Curte menționează următoarele:

Dintre cei 9 martori cu identitate protejată indicați în rechizitoriu (*pozițiile 1-9*), printre care și unii cu statut de colaborator cu identitate protejată - *din motive care nu prezintă relevanță din perspectiva judecării cauzei penale, însă acestea sunt menționate în actele emise* - procurorul a dispus prin ordonanțe încetarea măsurilor de protecție, inclusiv referitoare la identitatea reală, pentru 3 martori, comunicând instanței ordonanțele prin care s-a dispus această măsură.

În consecință, în cauză - prin ordonanțe ale procurorului, respectiv, prin încheierea instanței după pronunțarea **deciziei nr. 248 din 16 aprilie 2019 pronunțată de Curtea Constituțională** - a fost menținut statutul de martor cu identitate protejată, respectiv, de colaborator cu identitate protejată pentru 6 martori propuși prin rechizitoriu.

Înalta Curte a constatat, cu privire la declarațiile date de acești **6 martori**, că sunt incidente, pe de o parte, dispozițiile art.103 alin.3 C.pr.pen. potrivit cărora „*Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați*”,

iar pe de altă parte, dispozițiile art.129 alin. 1, 4, 5 și 7 C.pr.pen. conform cărora „Suportul pe care a fost înregistrată declarația martorului, în original, sigilat cu sigiliul parchetului sau, după caz, al instanței de judecată în fața căreia s-a făcut declarația, se păstrează în condiții de confidențialitate. Suportul care conține înregistrările efectuate în cursul urmăririi penale este înaintat la terminarea urmăririi penale instanței competente, împreună cu dosarul cauzei, și este păstrat în aceleași condiții privind confidențialitatea”.

În aplicarea disp. art. 129 C.pr.pen., instanța a procedat inițial la verificarea existenței suportului pe care au fost înregistrate declarațiile martorilor cu identitate protejată la C.D.C. al Înaltei Curți și, ulterior, prin corespondență cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A., în final constatându-se că pentru 3 martori („Simion Cristian”, „Faur Mihai” și „Abacu Andrei”) dintre cei 6 martori cu identitate protejată nu există suportul cu înregistrarea declarațiilor acestora (în acest sens, încheierile din 25 aprilie 2017, 23 mai 2017, 20 iunie 2017, 22 septembrie 2020, procesul-verbal întocmit de magistratul-asistent la data de 22 mai 2017 și adresa de răspuns a D.N.A. din 15 iunie 2017 transmisă pentru termenul din 20 iunie 2017, reconfirmată și la termenul din 6 octombrie 2020).

În aceste condiții, la termenul din 6 octombrie 2020, după punerea în discuție contradictorie, instanța a dispus excluderea din materialul probator a declarațiilor celor trei martori cu identitate protejată, date în cursul urmăririi penale, respectiv „Abacu Andrei”, „Faur Mihai” și „Simion Cristian”, urmând a se proceda la audierea nemijlocită în fața instanței a celor trei martori, în continuare sub același statut juridic de martor cu identitate protejată.

În cursul cercetării judecătorești, **instanța a administrat probatoriul propus prin rechizitoriu (audierea martorilor), inclusiv audierea inculpaților**; iar conform celor menționate în încheierea din **16 februarie 2021** au fost puse în discuție contradictorie cererile de administrare a **probelor noi propuse**, pronunțarea instanței cu privire la aceste cereri fiind menționată în încheierea **din 16 martie 2021**.

Apărările inculpaților în cursul judecății în primă instanță:

În sinteză, se reține că inculpații nu au negat faptele în materialitatea lor, mai ales că acestea - în raport de natura infracțiunilor care constituie obiectul judecății - rezultă din **înscrierile** existente la dosar (rapoarte, avize, etc.), însă au susținut că nu este realizată tipicitatea infracțiunilor care să atragă răspunderea penală având în vedere, pe de o parte, respectarea actelor normative (legi, respectiv, acte normative interne), iar pe de altă parte, precedentele situații faptice de același tip care s-au derulat pe o lungă perioadă de timp, fără ca organele de control ierarhic intern ori organele de control financiar să semnaleze deficiențe ori nelegalități în modul de utilizare a fondurilor din alineatul bugetar menționat în cauza penală.

De asemenea, în apărare, inculpații au depus **3 ordonanțe ale procurorilor** din cadrul D.N.A., acestea urmând a fi detaliate în prezenta hotărâre pentru motivele care se vor menționa.

În cursul judecării cauzei, precum și în dezbaterile pe fondul cauzei penale, dar și în concluziile scrise, atât inculpații, cât și cele două părți responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.), au depus la dosar **înscrisuri neclasificate** (cu anexe care nu au caracter clasificat) prin care au motivat legalitatea faptelor care fac obiectul judecării.

*La dosar au fost depuse **concluzii scrise** de către D.N.A. (la termenul din 27 septembrie 2021, termenul când au avut loc dezbaterile), de către inculpați și părțile responsabile civilmente (la termenul din 25 mai 2021, termenul stabilit inițial pentru dezbateri); după dezbateri, inculpatul Zărnică Nelu a completat concluziile scrise depuse la termenul din 25 mai 2021.*

În condițiile în care inculpații nu au negat faptele în materialitatea lor, Înalta Curte apreciază că nu se impune – sub aspectul probării acestora – să se reia în prezenta sentință conținutul declarațiilor martorilor audiați în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești (cei 6 martori cu identitate protejată și ceilalți martori propuși prin rechizitoriu, pag.216-217), martori care – în sinteză – au confirmat aspectele relevate de probatoriul constând în **înscrisuri** (înscrisuri întocmite sau rezoluționate de către inculpați - rapoarte, avize, rezoluții, etc.).

În consecință, conform art.393 alin.1 C.pr.pen., deliberarea a avut ca obiect atât chestiunile de fapt, dar mai ales chestiunile de drept, respectiv stabilirea existenței tipicității infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, precum și stabilirea vinovăției acestora, ambele de natură să atragă răspunderea penală.

* * *

Soluționarea laturii penale a cauzei de către instanța de fond:

Prealabil oricăror considerații juridice, Înalta Curte menționează unele **limite** în examinarea faptelor și a împrejurărilor comiterii acestora, precum și cu referire la motivarea sentinței.

Astfel, din această perspectivă, în prezenta cauză instanța de drept penal nu are competența examinării **legalității actelor normative interne ale M.A.I și D.I.P.I., a celor emise de CSAT ori conformității acestora cu dispozițiile legilor care reglementează înființarea, competența, organizarea și funcționarea M.A.I. și D.I.P.I., ca structuri aflate în coordonarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării.**

O altă limitare, care însă vizează motivarea sentinței (partea expozitivă), derivă din **caracterul clasificat (pe nivel diferit) a celor mai multe dintre aceste acte normative interne sau ordine interne**, situație care justifică indicarea numărului actului normativ sau ordinului intern și a denumirii, fără preluarea conținutului acestuia (în unele cazuri fiind necesare unele mențiuni pentru clarificarea unor aspecte).

De asemenea, Înalta Curte reține că, potrivit art.349 alin.1 C.pr.pen., „**Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii**”.

Se constată că legiuitorul a impus instanței de judecată să lămurească complet cauza, inclusiv împrejurările în care au fost săvârșite faptele care constituie obiectul judecății.

Conform apărărilor inculpaților, sesizarea organelor judiciare a fost făcută în contextul în care la nivelul M.A.I. și D.I.P.I. urmau să se efectueze unele schimbări atât din perspectiva funcțiilor de conducere, cât și din perspectiva competențelor funcționale ale D.I.P.I.

Astfel, așa cum se arată în partea introductivă a rechizitoriului, „Prezentul dosar s-a constituit în baza denunțurilor formulate de trei funcționari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Departamentul de Informații și Protecție Internă, cu pseudonimele „**IONESCU Claudiu**”, „**MIHALCEA Ionel**” și „**MANEA Victor**”, care au solicitat și au primit acordarea statutului de martor amenințat și protejarea datelor de identitate...”.

În același rechizitoriu (pag.163), se mai arată următoarele:

„**V.3.** Din conținutul actelor de sesizare depuse de „**IONESCU Claudiu**”, „**MIHALCEA Ionel**” și „**MANEA Victor**” a reieșit că inculpatul **NICOLAE Gheorghe** ar fi refuzat înregistrarea notei de constatare privind controlul fondurilor operative ale D.I.P.I., în forma inițială întocmită de denunțatori, astfel încât, prin încălcarea atribuțiilor se serviciu, a prejudiciat interesele legale ale instituției și ale membrilor Comisiei de control al fondurilor operative.

Având în vedere că denunțurile penale nu se coroborează cu alte mijloace de probă, se va dispune clasarea cauzei față de **NICOLAE Gheorghe**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 297 din Codul penal, în temeiul art. 16 lit. e) din Codul de procedură penală.

V.4. Prin ordonanța emisă la 29.04.2015 (filele 30-32, volumul 1), s-a dispus **disjungerea cauzei** cu privire la:

- faptele pentru care urmărirea penală a fost începută în rem și nu a fost continuată în personam, prin ordonanța nr. 20/P/2016, din 09.01.2016 (infracțiunile de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, în formă continuată, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal și delapidare, în formă continuată, prev. de art. 295 alin. (1) din Codul penal, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal) și ordonanța nr. 20/P/2016, din 22.02.2016 (infracțiunea de răzbunare pentru ajutorul dat justiției, prev. de art. 274 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal);

- săvârșirea altor infracțiuni, în legătură cu care nu au fost formulate învinuiri, însă au rezultat date din cercetările efectuate în prezenta cauză”.

Din mențiunile rechizitoriului referitoare la urmărirea penală (pag.198-200) mai rezultă următoarele aspecte procesual-penale:

„Prin ordonanța nr. 20/P/2016 din data de 09.01.2016 s-a autorizat folosirea în cauză, pe o perioadă de 60 zile, de la 09.01.2016, până la 06.03.2016, inclusiv, a colaboratorilor cu identitate acoperită, denunțătorii „**IONESCU Claudiu**”, „**MIHALCEA Ionel**” și „**MANEA Victor**”, precum și participarea acestora la anumite activități (volumul 1, filele 57-62).

Prin ordonanța nr. 20/P/2016 din data de 04.03.2016 s-a dispus prelungirea autorizării folosirii în cauză, pe o perioadă de 60 zile, de la 07.03.2016, până la 05.05.2016, inclusiv a colaboratorilor cu identitate acoperită, denunțatorii „IONESCU Claudiu” și „MANEA Victor” (volumul 1, filele 63-68).

Prin ordonanța nr. 20/P/2016 din data de 29.02.2016 s-a autorizat folosirea în cauză, pe o perioadă de 60 zile, de la 29.02.2016, până la 28.04.2016, inclusiv, a colaboratorilor cu identitate acoperită, cu nume de cod „DUNCA Dan” și „MUNTEANU Florin”, precum și participarea acestora la anumite activități (volumul 3, filele 152-157)”.

Aceste aspecte urmează a fi avute în vedere la aprecierea temeiniciei declarațiilor date de persoanele menționate din perspectiva disp. art.103 alin.3 C.pr.pen. potrivit căreia „Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe **declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați**”.

În sfârșit, la aprecierea temeiniciei respectivelor declarații, instanța va avea în vedere că prin ordonanța emisă de procurorul din cadrul D.N.A., cu nr.15/P/2020, din data de 2 iunie 2020, depusă în apărare de către inculpați, s-a dispus în temeiul art.16 alin.1 lit.a din C.pr.pen. (fapta nu există), clasarea cauzei privind *infracțiunea de răzbunare pentru ajutorul dat justiției*, ordonanța fiind comunicată lui Nicolae Gheorghe (și depusă de acesta la dosar). În acest dosar, au fost audiați martorii cu identitate protejată „Mihalcea Ionel” și „Ionescu Claudiu”, fiind cercetată acuzația adusă lui Nicolae Gheorghe potrivit căreia, după denunțarea faptelor în dosarul nr.20/P/2016, ar fi dispus abuziv, în scop de pedepsire a persoanelor care erau suspectate că ar fi sesizat organele judiciare, un control intern pe linia informațiilor clasificate.

Din examinarea conținutului acestei ordonanțe emisă de procuror rezultă următoarele:

„1) Dosarul penal nr. 20/P/2016 a fost constituit la data de 04.01.2016, ca urmare a denunțurilor a trei funcționari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Departamentul de Informații și Protecție Internă.

2) Dosarul penal nr. 280/P/2016

Acest dosar a fost constituit la data de 03.05.2016, prin disjungere din dosarul penal nr. 20/P/2016, în baza Ordonanței de disjungere din data de 29.04.2016.

Prin rechizitoriul din 31.10.2018, în dosarul penal nr. 280/P/2016, s-a dispus trimiterea în judecată a următoarelor persoane Tobă Petre, Nicolae Gheorghe, Zărnică Nelu, Oltean Gelu-Marin, Văduva Rareș, Popa Ioan-Dorin, Popa Gheorghe, Dumitrache Tiberiu-Silviu, Iacob Marian-Dănuț, Răvoiu Paul, Gheorghe Artur-Petrușel, Toader Fănel-Marius, Geartu Bogdan, Ienciu Elena-Alina și Rușanu Bogdan Eugen.

Rechizitoriul mai sus menționat a **fost infirmat** prin Ordonanța din data de 09.11.2018 a procurorului-șef al Secției de combatere a corupției, **dispunându-se clasări în cauză.**

3) Dosarul penal nr. 303/P/2018

Dosarul penal nr. 303/P/2018 s-a constituit la data de 12.10.2018, prin disjungere din dosarul nr. 280/P/2016, în baza Ordonanței de disjungere din data de 11.10.2018.

4) Dosarul penal nr. 15/P/2020 (prezentul dosar)

Prin Ordonanța nr. 303/P/2018 din 29.01.2020, au fost operate mai multe disjungeri; în dosarul prezent (nr.15/P/2020) au rămas a fi cercetate exclusiv faptele pentru care a fost extinsă urmărirea penală prin ordonanța nr. 20 din data de 22.02.2016 cu privire la săvârșirea infracțiunii de răzbunare pentru ajutorul dat justiției prev.de art. 274 rap. la art. 297 alin. 1 din Codul penal.

Audiat fiind, la 04.02.2016 martorul cu identitate protejată MIHALCEA IONEL a declarat următoarele:

În completarea denunțului penal și a declarațiilor anterioare, arăt că, ulterior percheziției efectuate de Direcția Națională Anticorupție la sediul D.I.P.I. în ziua de 14.01.2016, chestorul Nicolae Gheorghe a întreprins niște măsuri pe care le consider abuzive și motivate de dorința de a fi „pedepsite” persoanele care le consideră responsabile de sesizarea organelor de urmărire penală în dosarul penal în care s-a dispus percheziția antementionată, precum și în scopul exercitării unui control nemijlocit asupra documentelor care ar putea constitui mijloace de probă.

(...) în data de 25.01.2016. a fost dispus un control la nivelul Diviziunii Autoprotecție pe linia informațiilor clasificate. Mi s-a prezentat un plan de control pe care l-am luat la cunoștință pe bază de semnătură, după care o comisie formată din a procedat la efectuarea unui controlului propriu-zis în biroul meu.

Cu prilejul controlului au fost ridicate cele două stații de lucru aflate în dotarea mea, care au fost duse într-un alt birou, pentru a fi verificate. Urmare a verificărilor celor două stații, în aceeași zi, mi-au fost prezentate două pagini listate cu mențiuni privind mediile de stocare conectate la stațiile respective. (...)

În aceeași zi, controlul a continuat la sectorul Autoprotecție din cadrul Diviziunii pe care o conduc, fiind încheiată, la data de 27.01.2016, nota 01625017/2016, prin care se susține că ar fi fost constatate nereguli, care evidențiază „posibile încălcări ale cadrului normativ în materia protecției informațiilor clasificate”. (...)

La data de 05.02.2016 martorul cu identitate protejată IONESCU CLAUDIU a declarat următoarele:

Ulterior percheziției efectuate de Direcția Națională Anticorupție la sediul D.I.P.I. în ziua de 14.01.2016, conducerea D.I.P.I. a luat o serie de măsuri care, în aprecierea mea reprezintă acțiuni de “pedepsire” a persoanelor despre care se suspectează că au sesizat organele de urmărire penală, fraudele comise în legătură cu cheltuirea fondurilor operative.

Solicit să se efectueze cercetări și sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 274 rap. la art. 297 alin. 1 din Codul penal, în raport cu care

nu doresc să particip ca persoana vătămată și nici nu mă constitui parte civilă, dar îmi păstrez calitatea de martor.

(...) începând cu data de 25.01.2016, conducerea D.I.P.I. a dispus un control la nivelul Diviziunii Autoprotecție pe linia protecției informațiilor clasificate, care nu s-a încheiat nici până în prezent. Peste acest control s-a mai suprapus un control care s-a declanșat la 02.02.2016, având ca obiect cercetarea unor pretinse incidente de securitate la nivelul Diviziunii Protecție.

(...) O altă măsură luată de conducerea D.I.P.I. a fost aceea de a-mi înceta împuternicirea de adjunct-șef Diviziune Autoprotecție, printr-o dispoziție din 02.02.2016, emisă de chestorul Nicolae Gheorghe. Măsura a fost intempestivă și nici în prezent nu mi s-a adus la cunoștință vreun motiv care să justifice această dispoziție, cu atât mai mult cu cât controalele dispuse sunt în derulare și nu s-a constatat nimic care să îmi fie imputabil. (...)

Se menționează de către procurorul care a emis această ordonanță de clasare că, în ordonanța de extindere a urmăririi penale din 22.02.2016 s-a reținut că „în datele de 04.02.2016 și, respectiv, 05.02.2016, denunțatorii Mihalcea Ionel și, respectiv, Ionescu Claudiu au formulat plângere penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de răzbunare pentru ajutorul dat justiției, prev. de art. 274 rap. la art. 297 alin. 1 din Codul penal, constând în aceea că, începând cu data de 25.01.2016, activitatea profesională a denunțătorilor Mihalcea Ionel și Ionescu Claudiu a făcut obiectul unei activități de control privind respectarea protecției informațiilor clasificate, verificările fiind dispuse și efectuate cu încălcarea legii în scopul răzbunării motivate de faptul că au sesizat organele de urmărire penală, au dat declarații și au prezentat probe în dosarul nr. 20/P/2016, al Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției”.

Înalta Curte, constatând toate aceste aspecte, apreciază ca lipsită de relevanța probatorie indicată de acuzare înregistrarea discuțiilor ambientale dintre inculpatul Nicolae Gheorghe și colaboratorul autorizat acoperit „IONESCU Claudiu”, redată la pag.38-40 din rechizitoriu, discuție inițiată și condusă de acesta din urmă, și cărora acuzarea le acordă semnificația unei încercări a inculpatului Nicolae Gheorghe de a convinge „...pe membrii Comisiei de control cu privire la legalitatea operațiunii”.

De asemenea, instanța - cu referire la menționarea modului de percepere de către martorii denunțatori a unor discuții cu inculpatul Nicolae Gheorghe în perioadele efectuării controalelor - a apreciat că aceste percepții sunt, evident, personale/subiective, deci nu pot fi avute în vedere ca probe în cauza penală. Este libertatea persoanelor care poartă discuții să aprecieze ori să interpreteze sensul, tonul discuțiilor ori unele cuvinte și expresii folosite de interlocutor.

De altfel, chiar și din actul de acuzare rezultă că sunt moduri personale de percepere a discuțiilor de către martorii denunțatori (în acest sens, rechizitoriu, pag. 13, 14, 20, 22, 25).

Așa cum se menționează în rechizitoriu (pag.10) „În contextul în care NICOLAE Gheorghe a preluat conducerea D.I.P.I., la 01 august 2014, în

calitate de secretar de stat, a avut, la sfârșitul anului 2014, inițiativa declanșării unui control privind fondurile operative ale D.I.P.I., în condițiile în care a observat că în cadrul acestei instituții nu fuseseră desfășurate niciodată astfel de verificări”.

Instanța apreciază că, în principiu, nelegalitatea achiziționării autoturismului, respectiv, nelegalitatea cheltuirii unor sume de bani din fondurile D.I.P.I., nu se pot dovedi cu declarațiile martorilor (fie cu identitate reală, fie cu identitate protejată sau a colaboratorilor cu identitate protejată), cu înregistrări ambientale sau prin interceptarea unor convorbiri telefonice, deoarece în acestea se exprimă opinii, păreri, idei, deducții ori concluzii strict personale, subiective, unele poate interesate din diferite motive.

De altfel, așa cum s-a menționat anterior, inculpații nu au contestat situația relevată de *înscrisurile* existente ca mijloace de probă în prezenta cauză, mai ales că acestea au fost întocmite, avizate ori aprobate de ei în considerarea funcțiilor îndeplinite.

În consecință, fără a nega valoarea probatorie a depozițiilor martorilor, pe care Înalta Curte le apreciază ca având o relevanță probatorie redusă, nefiind astfel necesară preluarea conținutului fiecărei declarații în prezenta sentință, constată - în sinteză - că acestea confirmă o situație rezultată din probatoriul constând în *înscrisuri*, situație de fapt necontestată de către inculpați.

Înainte de a examina distinct aspectele de tipicitate ale fiecărui tip de infracțiune dedusă judecății (abuz în serviciu, complicitate la abuz în serviciu și, respectiv, deturnare de fonduri), Înalta Curte va examina o *apărare a inculpaților, cu referire la adoptarea de către procuror a unei soluții de clasare, într-o cauză similară - chiar dacă nu identică din perspectiva procurorului - soluție care a fost confirmată de judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală.*

Această soluție de clasare a fost ***dispusă*** de procurorul din cadrul D.N.A., ***confirmată*** de procurorul-șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A. în ***dosarul nr.546/P/2016 și emisă la data de 18 mai 2020 și, în final, confirmată de către judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală (încheierea nr.25/27 ianuarie 2021, dosar nr. 1682/1/2020).***

Având în vedere importanța acordată acestei apărări de către inculpați, Înalta Curte apreciază necesară *expunerea celor mai importante aspecte, argumente și concluzii din ordonanța de clasare nr.546/P/2016 emisă de procuror la data de 18 mai 2020:*

Astfel, prin ***ordonanța din 18 mai 2020, emisă în dosarul nr.546/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției***, s-a dispus clasarea cauzei privind infracțiunile de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, fals intelectual, prev. de art. 321 alin. (1) din Codul penal, uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal, abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

S-a reținut că dosarul s-a constituit la 10.10.2016, în baza procesului-verbal de sesizare din oficiu al Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției, cu privire la următoarele infracțiuni (pentru care, la 11.10.2016 s-a început urmărirea penală *in rem*):

-infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000;

-infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 321 alin. (1) din Codul penal;

-infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 323 din Codul penal;

-infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal.

S-a mai reținut în ordonanța de clasare că, din probatoriul administrat, au rezultat următoarele:

1) infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că: în ziua de 24.07.2015, OPREA Gabriel, în calitate de ministru al afacerilor interne și ordonator de credite, cu ajutorul chestorului principal NICOLAE Gheorghe a dispus suplimentarea cu suma de 600.000 lei a fondurilor pentru cheltuieli operative ale Departamentului de Informații și Protecție Internă și a aprobat achiziția unui autovehicul, cu încălcarea prevederilor legale care limitează utilizarea fondurilor operative ale Ministerului Afacerilor Interne la situațiile premisă, ale folosirii acestora în activitățile informativ operative circumscrise realizării securității naționale; ca urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 600.000 lei, iar Diviziunea Protecție Personal a D.I.P.I. a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Mercedes Sprinter, folosul fiind necuvenit în raport cu destinația legală a fondurilor operative.

Procurorul care a emis ordonanța de clasare a constatat următoarele:

- că D.G.I.P.I. (D.I.P.I.) este o structură specializată a M.A.I., care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate, în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate din cadrul M.A.I.;

- totodată, activitatea D.I.P.I. este organizată și coordonată de C.S.A.T., care aprobă cheltuielile operative destinate securității naționale;

- în privința cheltuielilor operative, C.S.A.T. a emis acte administrative care au fost clasificate ca secrete de stat, cu privire la modul de aprobare, gestionare și control al fondurilor operative alocate structurilor cu atribuții în domeniu, printre care și D.I.P.I.;

- în baza și aplicarea hotărârii C.S.A.T., atât ministrul de interne, cât și șeful D.I.P.I. (secretar de stat) emit ordine care sunt clasificate, fapt care explică regimul clasificat al majorității actelor adoptate de către D.I.P.I. (cu privire la acest domeniu);

Dintre aceste acte cu regim normativ, în ordonanța de clasare s-au menționat: Hotărârea C.S.A.T. nr.0061/02.07.2014, O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 dat în aplicarea Hotărârii C.S.A.T. (anterior amintită), Dispoziția 0032/15.12.2015 a secretarului de stat D.I.P.I., ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne nr.00171/26.11.2014 și ordinul nr.005/26.01.2015. La acestea se adaugă Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României, Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea C.S.A.T. și Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

- s-a constatat, în acest sens, că *actele normative arătate permit efectuarea și altor tipuri de cheltuieli decât cele limitativ prevăzute de aceste acte normative;*

- abaterile constatate de comisiile de control sau de organele proprii de control intern privind utilizarea fondurilor pentru cheltuieli operative sunt aduse la cunoștința ordonatorului de credite/delegat, făcându-se propuneri corespunzătoare;

- ***C.S.A.T. poate hotărî efectuarea de controale asupra modului de cheltuire a fondurilor operative cu experți din cadrul fiecărei instituții prevăzute la art. I, aprobați de acesta;***

- analizând acest cadru legal, *s-a concluzionat că acesta este unul permisiv, putând introduce în categoria cheltuielilor operative o gamă largă de cheltuieli care pot fi interpretate și apreciate ca fiind efectuate în legătură cu acțiunile informativ-operative. S-a constatat că și în ipoteza (care poate fi acceptată) că ar exista nereguli financiare cu privire la modul de utilizare și justificare a fondurilor operative, acestea pot (ar putea) atrage o eventuală răspundere materială sau contravențională, după caz;*

- s-a constatat, conform adresei nr...../24.12.2019 a D.G.I.P.I., că *autospeciala Mercedes Sprinter ... se află în dotarea Direcției Generale de Protecție Internă, este în stare de funcționare și este echipată cu mijloace tehnice. S-a mai reținut că la dosarul cauzei există documente privind achiziționarea autovehiculului, precum și cu privire la dotarea acestuia, prin intermediul R.A. xxxxxxx și xxxxxxx S.R.L., jud. Bacău.*

- ***achizițiile au fost facturate pe numele unui ofițer, pentru a se asigura conspirativitatea operațiunii.***

Conform ordonanței de clasare, din analiza probatoriului administrat în cauză (și din observarea notei nr. 0..../24.07.2015 al D.I.P.I.), *s-a constatat că achiziționarea autospecialei Mercedes Sprinter putea viza inclusiv operațiuni care era posibil a fi subsumate „activităților privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului M.A.I.”.*

În acest context, *nu a rezultat în cauză o pagubă, câtă vreme există documente justificative atât pentru achiziția autoutilitare, cât și pentru echiparea acesteia. Astfel, din probe a rezultat că autoutilitara există și se află în dotarea D.G.I.P.I. și, în egală măsură, nu a rezultat vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale vreunei persoane pentru a putea reține infracțiunea de abuz în serviciu în modalitatea în care s-a început urmărirea penală.*

De asemenea, potrivit ordonanței de clasare, ***nu au fost identificate încălcări ale legislației primare, în sensul cerut de Decizia nr. 405/15.06.2016 a Curții Constituționale.***

În final, s-a menționat că *chiar dacă achizițiile au fost efectuate din fonduri operative, aceasta nu poate avea drept consecință reținerea infracțiunii de abuz în serviciu, ci ar putea genera, cel mult, o răspundere administrativă a funcționarului public.*

2) **infracțiunea de fals intelectual**, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal, constând în atestarea în fals a necesității unor cheltuieli operative, în cuantum de 600.000 lei, cu prilejul întocmirii notei-raport înregistrate ulterior cu nr. 013xxxxxx/24.07.2015 al D.I.P.I.

S-a arătat că nu este realizată tipicitatea infracțiunii de fals intelectual.

Din studierea acestui document clasificat, s-a constatat că în cuprinsul său există o solicitare motivată a șefului D.G.I.P.I., privind achiziționarea de către D.G.I.P.I. a unei autospeciale cu dotări specifice, din fonduri operative.

Totodată, a rezultat că *persoanele care și-au depus semnăturile pe Nota-raport au considerat că este utilă și justificată achiziționarea unei astfel de autospeciale, acest mod de a acționa fiind consecința propriei viziuni în materie de management.*

S-a apreciat că *propria viziune privind managementul, obiectivată în achiziția unor bunuri, nu se poate subsuma atestării unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări.* În acest context, s-a observat că Nota-raport este motivată și nu conține „fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului”.

3) **infracțiunea de uz de fals**, prevăzută de art. 323 din Codul penal, constând în aceea că NICOLAE Gheorghe a dispus înregistrarea notei-raport la Compartimentul fonduri operative al D.I.P.I, cunoscând că a fost întocmită în fals, în scopul fraudării bugetului de stat cu suma de 600.000 lei, s-a reținut că *nu este realizată tipicitatea infracțiunii de fals intelectual și, drept consecință, nu este realizată nici tipicitatea infracțiunii uz de fals.*

4) **infracțiunea de abuz în serviciu**, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, constând în aceea că NICOLAE Gheorghe, în exercitarea atribuțiilor de serviciu și în scopul ascunderii fraudării bugetului de stat, a dispus înregistrarea, cu nr. 013xxxxxx/24.07.2015, a unui înscris care nu conținea nicio informație a cărei divulgare să fie de natură a produce daune securității naționale în evidențele documentelor secrete de stat ale D.I.P.I, nivelul de clasificare „secret”, cu încălcarea legislației primare (art. 19 lit. c) rap. la art 15 lit. g) și art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate), precum și a legislației secundare (Anexa nr. 2 H.G. nr. S/610/04.06.2008), fiind cauzată o vătămare a interesului legitim al statului român de a asigura transparența utilizării resurselor materiale ale instituțiilor publice.

S-a reținut că nu poate fi încadrată ca abuz în serviciu atribuirea nivelului de clasificare „Secret” și, prin urmare, nu ar putea fi reținute, în acest caz, decât încălcări ale actelor normative care privesc informațiile clasificate, care ar putea

atrage răspunderea administrativă, fără ca acestea să fie circumscrise domeniului penal.

Mai mult, s-a observat că înscrierea clasificării „Secret” avea o justificare, prin aceea că actele normative care reglementau domeniul în care s-a acționat erau, la rândul lor, clasificate.

În privința cheltuielilor operative, C.S.A.T. a emis acte administrative clasificate secrete de stat cu privire la modul de aprobare, gestionare și control al fondurilor operative alocate structurilor cu atribuții în domeniu, printre care și D.G.I.P.I.

În baza și aplicarea hotărârii C.S.A.T., atât ministrul de interne, cât și șeful D.G.I.P.I. (secretar de stat) emit ordine care sunt clasificate, fapt care explică regimul clasificat al majorității actelor pe care s-au sprijinit acuzațiile în cauză.

În raport cu toate cele arătate anterior, procurorul a apreciat că faptele pentru care s-a început urmărirea penală în rem *nu realizează tipicitatea niciuneia dintre aceste infracțiuni.*

* * *

Examinarea de către Înalta Curte a tipicității infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv, complicitate la abuz în serviciu pentru care au fost trimiși în judecată inculpații OPREA GABRIEL, NICOLAE GHEORGHE și PAVEL GABRIEL-NICOLAE (în coparticiparea penală precizată în rechizitoriu):

Fiind o infracțiune de serviciu, săvârșită în forma participației penale autor-complici, Înalta Curte reține **funcțiile îndeplinite de cei 3 inculpați:**

- *Oprea Gabriel* - ministru, Ministerul Administrației și Internelor, vicepremier pe probleme de securitate națională, ordonator principal de credite;
- *Nicolae Gheorghe* - chetșor principal, secretar de stat și ordonator de credite în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă
- *Pavel Gabriel-Nicolae* - șef al Serviciului juridic din cadrul D.I.P.I.

Acuzațiile aduse acestora prin rechizitoriu, în sinteză, sunt următoarele:

În data de 13.07.2015, sub pretextul unei necesități rezultate din activitatea Diviziunii Protecție Personal (D.P.P.), **secretarul de stat NICOLAE Gheorghe** a întocmit în nume propriu un înscris compus din două pagini, denumit „**notă-raport**”, înregistrată ca document secret de stat, nivelul de clasificare „secret”, cu nr. **0130xxxx4/13.07.2015** prin care a solicitat aprobarea suplimentării fondurilor operative cu suma de 410.000 lei („suplimentarea bugetului la Titlul II Bunuri și servicii art. bug. **20.30.30**”), despre care s-a menționat că reprezintă contravaloarea unui autoturism, precum și aprobarea achiziției unui autoturism necesar în activitatea de protecție a demnitarilor. În motivarea solicitării, s-a menționat că D.P.P. este o structură a D.I.P.I. care are nevoie „în regim de urgență” de un „mijloc de transport adecvat specificului misiunilor executate”, pentru îndeplinirea principalelor atribuții, legate de protecția fizică a persoanelor și bunurilor (însoțire/escortare nemijlocită/realizare de cordoane specifice de securitate, protecția demnitarilor și a obiectivelor desemnate în scopul prevenirii și anihilării oricăror acte ostile, care ar atenta la viața, integritatea fizică,

libertatea de acțiune și sănătatea persoanelor protejate; protecția factorilor umani din responsabilitate, în situația producerii iminente a unor acte ostile la adresa obiectivelor încredințate; pune în aplicare proceduri de control tehnic, de securitate și control al accesului în zonele, proprietățile desemnate, mijloacele de transport și itinerarele primite în responsabilitate). În cuprinsul notei-raport s-a precizat că autoturismul este achiziționat pentru „dotarea” D.P.P., ca o componentă a „operaționalizării” acestei structuri a D.I.P.I. Singurul temei de drept invocat a fost art. 8 lit. a) din O.M.A.I. nr. 0066/2011, care reglementează faptul că pentru cheltuielile operative ale D.I.P.I. situate peste plafonul de 50.000 euro, ordonatorul de credite este ministrul Afacerilor Interne.

PAVEL Gabriel-Nicolae, în calitate de **șef al Serviciului juridic din cadrul D.I.P.I. a avizat pentru legalitate** nota-raport nr. 0130xxxx/13.07.2015, prin mențiune olografă, urmată de semnătură și dată, efectuate la sfârșitul documentului („Avizat pentru legalitate, șef serviciu juridic, 13.07.2015”).

În continuare, nota-raport nr. 0130xxxxx/13.07.2015 a fost aprobată de către **OPREA Gabriel**, în calitate de **ministru al Afacerilor Interne**, prin **rezoluție de aprobare** pe prima pagină a documentului, fără a se menționa data ordonanțării la plată, aprobarea fiind posibilă numai în intervalul 13-15 iulie 2015, întrucât pe documentul în cauză s-a mai efectuat o mențiune olografă, sub semnătură, de către cms. șef, șeful Diviziunii Protecție Personal din cadrul D.I.P.I., prin care, la 15.07.2015, a atestat că a primit, în numerar, suma de 410.000 lei din fondurile operative ale instituției: „15.07.2015, am primit suma de 410.000 lei (patru sute zece mii lei), cms. șef”.

În baza dispoziției verbale a secretarului de stat NICOLAE Gheorghe, **autoturismul a fost achiziționat pe numele șefului D.P.P., cms. șef**

În vederea achiziționării autovehiculului, S.C. S.R.L. a emis factura proforma nr. /14.07.2015 (fila 47, volumul IV), pentru suma de 91.295,73 Euro, respectiv 410.000 lei, către, Ulterior, în baza facturii fiscale nr. xxxxx/15.07.2015 (fila 46, volumul IV), a achitat prețul autoturismului, cu ordinul de plată emis la 15.07.2015, prin BANK București (fila 49, volumul IV). În baza cererii din 21.07.2015 (fila 5, volumul IV), autoturismul a fost înmatriculat în circulație cu nr., fiind emis certificatul de înmatriculare nr. /21.07.2015 (filele 24-25, volumul IV).

În luna august 2015, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a luat hotărârea de a se efectua **transferul dreptului de proprietate asupra autoturismului în cauză, de la către D.I.P.I.**, sens în care l-a delegat pe, pentru a încheia **contract de donație**, în numele D.I.P.I. Astfel, în baza delegației nr. /20.08.2015, emisă de D.I.P.I.,, reprezentant al D.I.P.I., în calitate de donatar, a încheiat cu, în calitate de donator, contractul de donație autentificat cu nr. xxxx/zzzzzz la Biroul Notarilor Publici Asociați ... (filele 18-19, volumul IV).

Înalta Curte, în lipsa unor probe - și contrar opiniei acuzării - apreciază, pe de o parte, că tipul autoturismului și dotările acestuia nu erau exagerate în raport cu scopul achiziției, iar pe de altă parte, că achiziționarea autoturismului pe

numele unui ofițer (**șeful D.P.P.**), pentru asigurarea caracterului „conspirat”, necesar și specific structurii și scopului acesteia, nu are semnificația unei achiziții „oculte/ilegale” din perspectiva dreptului penal.

De altfel, așa cum rezultă din ordonanța de clasare anterior menționată, același ofițer, în calitate de șef sector în cadrul D.G.I.P.I., iar mai apoi împuternicit pe funcția de șef Diviziune Protecție Personal din cadrul D.G.I.P.I., ofițer care, în aceste calități, a gestionat operaționalizarea Diviziunii Protecție Personal, s-a ocupat și de achiziționarea autospecialei Mercedes Sprinter.

Un prim aspect al tipicității infracțiunii de abuz în serviciu, în forma participației penale autor-complici, este cel referitor la existența unei „**conivențe infracționale**” între cei 3 inculpați, adică să existe voința comună a participanților de a săvârși în cooperare aceeași faptă prevăzută de legea penală, această voință de cooperare fiind de esența participației penale, existența unei duble legături psihice între participanți și anume, pe de o parte, voința lor comună de a coopera la săvârșirea aceleiași fapte prevăzută de legea penală, iar pe de altă parte, scopul sau rezultatul comun urmărit de participanți prin săvârșirea faptei.

Condițiile complicității sunt prevăzute de art.48 C.pen., iar în raport cu descrierea faptelor în rechizitoriu, în prezenta cauză ar fi incidente disp. art.48 alin.1 C.pen. conform căroră „*Complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală*”.

Nicio probă administrată în cauză nu relevă temeinic, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpații Nicolae Gheorghe și Pavel Gabriel-Nicolae ar fi avut o „**conivență infracțională**” cu inculpatul Oprea Gabriel pentru achiziționarea autoturismului (prin nerespectarea cadrului legal de achiziționare a bunului).

În consecință, Înalta Curte reține această primă concluzie privind lipsa tipicității obiective și subiective a complicității la abuz în serviciu cu referire la cei doi inculpați, complicitate la abuzul în serviciu pretins a fi fost săvârșit de inculpatul Oprea Gabriel.

Înalta Curte apreciază ca nedovedită și susținerea acuzării în sensul că cei doi inculpați ar fi știut că achiziționarea autoturismului respectiv s-ar fi făcut în considerarea utilizării ulterioare a acestuia de către inculpatul Oprea Gabriel.

În realitate, pentru motivele care au fost convingător expuse și probate de către părțile responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.), prin menționarea atât a împrejurării care a justificat achiziționarea autoturismului, cât și a cadrului legal, această opinie a acuzării este întemeiată pe evenimente ulterioare achiziționării bunului.

Cu privire la **nota-raport**, instanța constată că argumentarea suplimentării fondurilor și achiziționarea autoturismului este în concordanță cu scopul urmărit (dotarea D.P.P. din cadrul D.I.P.I.), astfel că nu se poate recurge la o interpretare contrară de natură să atragă răspunderea penală. De asemenea, nu prezintă relevanță penală activitatea ulterioară de rectificare a textului normativ care a

constituit temeiul achiziționării, în cauză nefiind reținută infracțiunea de fals intelectual sau uz de fals.

Indicarea **alineatului 20.30.30**, din cadrul **articolului bugetar 20.30**, este explicabilă prin definirea generică a acestuia „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, aspect care a și justificat emiterea la nivelul M.A.I. a actelor administrative privind clasificarea cheltuielilor bugetare (*Dispozițiile Secretarului General nr. 2343/26.08.2011, nr. 5585/01.04.2015 și nr. 5716/04.12.2015*) în care, la *Anexa nr. 4*, privind *Îndrumarul de încadrare a cheltuielilor bugetare pe articolele și alineatele clasificăției economice pentru unitățile M.A.I.*, s-a prevăzut **semnificația alineatului bugetar 20.30.30** „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, cu mențiunea că **acestea cuprind și „alte cheltuieli autorizate în mod special prin dispoziții legale speciale și care nu se încadrează la celelalte articole și alineate bugetare”**.

Instanța constată că **alineatul 20.30.30** are denumirea „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, iar nu denumirea „*fonduri operative*”, chiar dacă se acceptă că în acest alineat erau incluse și „*fondurile operative*”.

Nu în ultimul rând, instanța a reținut că argumentele - de fapt și de drept - expuse de cele două părți responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.), au fost menținute constant și fără rezerve ori nuanțări pe parcursul a circa 6 ani, mult după ce inculpatul Oprea Gabriel și ceilalți inculpați au încetat să dețină funcții în autorități ale statului ori funcții care putea sugera, rezonabil, că ar mai exista o influență a acestora la nivelul factorilor de conducere din M.A.I. ori D.I.P.I.

De asemenea, inculpații au explicat în detaliu motivele, împrejurările și cadrul legal în care a fost achiziționat respectivul autoturism (declarațiile și memoriile depuse la dosar).

În aceste condiții, Înalta Curte - în lipsa unor probe temeinice contrare - acceptă ca întemeiate apărările ample argumentate ale celor două părți responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.), dar și cele ale inculpaților cu privire la achiziționarea autoturismului.

Motivele și împrejurările care au justificat decizia de achiziționare a autoturismului, din explicațiile și înscrisurile depuse la dosar (atât cele neclasificate, cât și cele clasificate), sunt cele legate de înființarea și operaționalizarea Diviziei Protecție Personal (D.P.P.) în cadrul D.I.P.I. (OMAI nr.105/2013, nota-raport nr.S/1126330 din 06.05.2014, OMAI nr.I/23.06.2014, OMAI nr.S/12 din 12.01.2012, OMAI nr.S/9 din 24.01.2014, OMAI nr.0146/23.09.2014, OMAI nr.S/29 din 15.04.2015, OMAI nr. S/44/2015 din 07.05.2015, OMAI nr.533/2013, toate fiind comunicate sub semnătură ofițerilor îndreptățiți).

De asemenea, **cu privire la cadrul legal al achiziționării autoturismului, părțile responsabile civilmente au depus la dosar înscrisuri care infirmă acuzația de nerespectare a cadrului normativ general și a celui intern** (Hotărârea CSAT nr. 0053 din 09.06.2015 *privind execuția bugetară a cheltuielilor operative destinate realizării securității naționale, efectuate de către MAI în anul 2014 și stabilirea plafonului de cheltuieli operative pentru anul 2015*; Adresa nr. 0377898 din 25.06.2015 - prin care DGF a comunicat DIPI

care este cuantumul fondurilor pentru cheltuieli operative destinate realizării securității naționale aprobate de CSAT pentru anul 2015; Extrasele nr. S/104/2015-S/104/2017 din 23.08.2016 din Registrul pentru cheltuieli din fondul operativ centralizator nr. 004/05.01.2015; Adresa nr. 343715 din 26.01.2015 - prin care DGF a comunicat DIPI bugetul inițial de venituri și cheltuieli pe anul 2015 la Titlul II, articolul bugetar 20.30.30; Adresa nr. 1338381 din 28.01.2015 - prin care DIPI a solicitat suplimentarea Bugetului de venituri și Cheltuieli la art. bugetar 20.30.30 cu suma de 2.000 mii lei și transferul de la un articol la altul în cadrul aceluiași titlu bugetar, a sumei de 700 mii lei; Adresa nr. 344044 din 02.02.2015 - prin care DGF a informat DIPI că la articolul bugetar 20.30.30 a fost repartizată suma de 700 mii lei; Adresa nr. 1341084 din 16.07.2015 - prin care DIPI a trimis la DGF solicitarea de alocare suplimentară a sumei de 410 mii lei la art. bug. 20.30.30 în scopul operaționalizării unei structuri nou înființate la nivelul DIPI; Adresa nr. 1341244 din 29.07.2015 - prin care DIPI a solicitat alocarea suplimentară a sumei de 600 mii lei la același articol bugetar; Adresa nr. 360024 din 17.08.2015 - prin care DGF comunică DIPI faptul că bugetul de venituri și cheltuieli a fost modificat la art. bug. 20.30.30 prin alocarea sumei de 1.010 mii lei; Adresa nr. 1340633 din 19.06.2015 - prin care DIPI a transmis DGF propunerile de rectificare a bugetului pe anul 2015 la Cap. 61.50, Titlul II „Bunuri și servicii” articolul 20.30.30 „alte cheltuieli cu bunuri și servicii”, solicitând rectificarea bugetului de 4.041 mii lei, alocat până la acea dată, cu suma de 5.066 mii lei, pentru acoperirea necesarului de credite bugetare pentru anul 2015, corespunzător plafonului de fonduri pentru cheltuieli operative ale DIPI, aprobat de CSAT (10.000 mii lei); Adresa MAI nr. 456270 din 02.07.2015 (nr. MFP101016 din 03.07.2015) - prin care, în contextul primei rectificări bugetare pe anul 2015, MAI a solicitat MFP deblocarea rezervei de 10% aferentă Titlului II; Adresa SJ nr. 1369779 din 28.01.2015 prin care a fost difuzat către Sectorul Control, exemplarul nr. 10 din OMAI nr. 0146/2014; Adresa SJ nr.1370491 din 11.05.2015 prin care a fost difuzat către Sectorul Control exemplarul nr. 96 din O.M.A.I. nr. S/29/2015; Adresa nr. 1370516 din 14.05.2015 prin care a fost difuzat către Sectorul Control exemplarul nr. 13 din OMAI nr. S/44/2015; Adresele SJ nr. 1369779 din 28.01.2015, nr. 1370491 din 11.05.2015 și nr. 1370516 din 14.05.2015 prin care au fost difuzate către Diviziunea Autoprotecție exemplarul nr. 33 din OMAI nr. 0146/2014, exemplarul nr. 36 din OMAI nr. S/29/2015 și exemplarul nr. 3 din OMAI nr. S/44/2015; Nota-Raport nr. S/1126330 din 06.05.2014; OMAI nr. S/9 din 24.01.2014; OMAI nr. S/12 din 12.01.2012; OMAI nr. 1/2566 din 23.06.2014).

Înalta Curte, în acest context, reține – în sinteză – că *persoanele cu funcții de răspundere pe linia bugetului M.A.I.* (director general D.G.F.-M.A.I. și, respectiv, șeful Serviciului Buget), audiate fiind în cursul judecății, nu au relevat aspecte care să sugereze nelegalitatea procedurii disponibilizării sumei de bani necesară achiziționării autoturismului din perspectiva normelor financiare și bugetare (unul dintre aceștia chiar afirmând că „Până la la nivelul

Ministerului de Interne și al structurii în care activam, nu au fost discuții legate de legalitatea achiziționării autoturismului respectiv.”).

De asemenea, instanța reține - potrivit documentelor depuse de părțile responsabile civilmente M.A.I. și D.I.P.P., - că **D.P.P. a fost înființată încă din anul 2014, ca structură în cadrul D.I.P.I.**

Revenind la tipicitatea infracțiunii de abuz în serviciu, realizată în participație penală autor-complice, Înalta Curte a mai reținut următoarele:

Sub aspectul laturii obiective, pentru existența complicității o altă condiție este cea potrivit căreia trebuie să se fi săvârșit în mod nemijlocit de către o altă persoană (autor) o faptă prevăzută de legea penală.

Conform rechizitoriului, autorul faptei de abuz în serviciu este inculpatul Oprea Gabriel, la data faptelor ministru (Ministerul Administrației și Internelor), vicepremier pe probleme de securitate națională, ordonator principal de credite.

Din enunțarea acuzației rezultă că, „în ziua de 13.07.2015, OPREA Gabriel, în calitate de ministru de Interne și ordonator de credite, cu ajutorul chestorului principal NICOLAE Gheorghe și a cms. șef PAVEL Gabriel-Nicolae, a dispus suplimentarea cu suma de 410.000 lei a fondurilor pentru cheltuieli operative ale Departamentului de Informații și Protecție Internă și a aprobat achiziția unui autoturism, în scopul declarat al asigurării protecției demnitarilor, cu încălcarea prevederilor legale care limitează achiziționarea autovehiculelor din fondurile operative ale Ministerului Afacerilor Interne la situațiile premisă ale folosirii autovehiculelor cumpărate în activitățile de urmărire penală a infracțiunilor de corupție; urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de 410.000 lei, iar Diviziunea Protecție Personală a D.I.P.I. a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, în valoare de 91.295,73 euro, folosul fiind necuvenit în raport cu destinația legală a fondurilor operative”, faptă încadrată juridic în infracțiunea de **abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit**, prev. de **art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000**

O primă observație în legătură cu acuzația adusă inculpatului Oprea Gabriel se referă la „persoana” care a obținut „folosul necuvenit”, adică dacă această persoană este chiar el (în sensul că urma să fie beneficiarul unic al autoturismului) ori această persoană („altul”, în sensul art. 13² din Legea nr. 78/2000) este Diviziunea Protecție Personală a D.I.P.I., care a beneficiat de dotarea cu autoturismul marca Audi A8, ca „un folos necuvenit”.

În opinia instanței, această precizare nu mai este necesară având în vedere că, pentru motivele arătate, pe de o parte, achiziționarea autoturismului s-a făcut pentru necesități logistice și în împrejurări legate de noua structură înființată încă din anul 2014, iar pe de altă parte, a fost respectat cadrul legal de achiziționare și plată a acestuia.

Așa cum s-a arătat, urmare a publicării **deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale**, instanța a solicitat procurorului să precizeze – în acord cu decizia menționată – **textele legislației primare (legi, OUG și OG)**

nerespectate de către inculpați, în exercitarea funcțiilor lor, la data faptelor care face obiectul judecății.

Prin adresa de răspuns din data de 24 aprilie 2007, D.N.A. a comunicat următoarele cu privire la legislația primară care, în opinia acuzării a fost încălcată de către inculpați:

„Prevederile legale care au fost încălcate de inculpații OPREA Gabriel, NICOLAE Gheorghe și PAVEL Gabriel-Nicolae, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se referă la respectarea destinației fondurilor operative aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării numai pentru realizarea securității naționale, respectiv art. 4 lit. f) pct. 24 din Legea nr. 415/2002 și art. 7 lit. f) din Legea nr. 51/1991.

De asemenea, s-a încălcat și principiul consacrat de **art. 4 alin. (3) din Legea nr. 500/2002**, referitor la angajarea cheltuielilor din bugetele instituțiilor numai în limita creditelor bugetare aprobate, întrucât OPREA Gabriel, în data de 13.07.2015, a ordonat la plată, din fondurile operative alocate la alineatul bugetar 20.30.30, suma de 410.000 lei, dată la care această sumă de bani nu fusese încă alocată pentru cheltuieli operative în bugetul Ministerului Afacerilor Interne, cheltuiala devenind posibilă din luna august 2015, cu prilejul rectificării bugetare reglementate de O.U.G. nr. 20 din 28 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 576/31.07.2015.

În raport cu achiziția autovehiculului în cauză, suma de 410.000 lei nu era încă o resursă alocată pentru cheltuielile operative ale D.I.P.I. (dacă suma de bani ar fi fost prevăzută în bugetul D.I.P.I., fapta ar fi realizat tipicitatea infracțiunii de deturnare de fonduri), întrucât banii au fost virați cu prilejul rectificării bugetare reglementate de O.U.G. nr. 20 din 28 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 576/31.07.2015.

Totodată, având relevanță pentru definirea bugetului D.I.P.I., această structură a M.A.I. avea statutul de persoană juridică distinctă, în conformitate cu O.U.G. nr. 96/2012, art. 22 alin. (1).

În concluzie, OPREA Gabriel, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de ministru al Afacerilor Interne și ordonator de credite în raport cu cheltuielile operative ale D.I.P.I., în quantum mai mare de 50.000 euro, a încălcat legislația primară, respectiv **art. 7 lit. f) din Legea nr. 51/1991, art. 4 lit. f) pct. 24 din Legea nr. 415/2012**, cât și legislația secundară dată în aplicarea normelor legale, respectiv art. 1 și pct. 4 lit. m) din Hotărârea C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014, prin aprobarea unei achiziții din fondurile operative ale D.I.P.I., necircumscrise destinației legale de realizare a securității naționale.

De asemenea, a încălcat și prevederile **art. 4 alin. (3) din Legea nr. 500/2002**, potrivit cărora angajarea cheltuielilor din bugetele instituțiilor se face numai în limita creditelor bugetare aprobate și în scopurile aprobate prin legea bugetului de stat.

Deși la finalul anului 2015, D.I.P.I. s-a încadrat în plafonul maxim stabilit de Consiliul Suprem de Apărare a Țării pentru fondurile operative ale D.I.P.I., această limită este una care creează numai o vocație la solicitarea

banilor, drepturile bugetare fiind stabilite în funcție de necesitățile operative și aprobate prin lege de către Parlament în conformitate cu art. 73 alin. (3) lit. t) rap. la art. 138 alin. (2) din Constituția României”.

Conținutul concret al textelor din legislația primară invocate de Ministerul Public:

Articolul 7 din Legea nr.51/1991

Consiliul Suprem de Apărare a Țării are, în domeniul securității naționale, următoarele atribuții:

f) aprobă cheltuielile operative destinate realizării securității naționale.

Articolul 4 din Legea nr.415/2002

Consiliul Suprem de Apărare a Țării are următoarele atribuții:

f) aproba:

24. cheltuielile operative destinate realizării siguranței naționale;

Articolul 4 din Legea nr.500/2002

(3) Angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) se face numai în limita creditelor de angajament și în scopurile pentru care au fost aprobate.

Ulterior publicării deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, practica judiciară - în aplicarea prioritara a acesteia ca urmare a neintervenției legiuitorului în textele legale referitoare la infracțiunea de abuz în serviciu - a cunoscut o necesară consolidare jurisprudențială la nivelul tuturor instanțelor, inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În sinteză, instanțele s-au limitat – în acord cu decizia Curții Constituționale – numai la examinarea textelor legislației primare (legi, OUG și OG) prin care se reglementează atribuții de serviciu ale inculpatului.

Înalta Curte apreciază ca necesară menționarea unor paragrafe ale deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale:

50. Analizând dispozițiile criticate, Curtea constată că **fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu.** Din această perspectivă, Curtea observă că, privitor la îndatoririle legate de o anumită funcție sau de un anumit loc de muncă, există un complex de norme, unele cuprinse în acte normative cu caracter general, privind îndatoririle angajaților în genere, altele, în acte normative cu caracter special. Îndeplinirea unei atribuții de serviciu implică manifestarea de voință din partea persoanei în cauză, care se concretizează în acțiunile efective ale acesteia și care are ca scop ducerea la bun sfârșit/realizarea obligației prescrise. Realizarea acestui demers se raportează atât la un standard subiectiv/intern al persoanei care exercită atribuția de serviciu, cât și la un standard obiectiv. Standardul subiectiv ține de forul intern al persoanei respective, iar măsura în care acesta este atins ține de autoevaluarea acțiunilor întreprinse. **Standardul obiectiv are ca element de referință principal normativul actului care reglementează atribuția de serviciu respectivă.**

52. Astfel, Curtea apreciază că, în primul rând, legiuitorului îi revine obligația, ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în

respectarea principiului clarității și previzibilității legii. Pe de altă parte, organelor judiciare, în misiunea de interpretare și aplicare a legii și de stabilire a defectuoșității îndeplinirii atribuției de serviciu, le revine obligația de a aplica standardul obiectiv, astfel cum acesta a fost stabilit prin prescripția normativă.

60. Curtea statuează că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

86. Curtea reține că infracțiunea prevăzută de dispozițiile art.13² din Legea nr.78/2000 constituie, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată constituind o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu.

Or, din această perspectivă, stabilită prin decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale, Înalta Curte - cu privire la invocarea de către acuzare a textelor de lege menționate - constată că primele două texte de lege se referă la competențele C.S.A.T., iar nu la atribuțiile de serviciu ale inculpaților, iar cu privire la cel de-al treilea text de lege se reține chiar mențiunea din înscrisul depus la dosar de acuzare cu privire la legislația primară încălcată de autorul infracțiunii (pag.2) - "...s-a încălcat și principiul consacrat de art.4 alin.3 din Legea nr.500/2002...." - astfel că **nu au fost identificate încălcări ale legislației primare în exercitarea funcțiilor inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiunea de abuz în serviciu** (în participație penală autor-complice).

Înalta Curte reține că aceeași constatare a fost făcută și de procurorii din cadrul D.N.A. în **ordonanța de clasare din 18 mai 2020, emisă în dosarul nr.546/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției** (conținutul și motivarea acesteia fiind redată anterior).

Este adevărat că, în ce privește complicitatea la infracțiunea de abuz în serviciu, legea nu cere o anumită calitate a complicelui; cu toate acestea, în prezenta cauză au fost trimiși în judecată în calitate de complici inculpații Nicolae Gheorghe și Pavel Gabriel-Nicolae, ambii funcționari publici (îndeplinind funcțiile menționate), însă în conținutul acuzării nu au fost incluse fapte proprii de abuz în serviciu ale acestora (săvârșite în calitate de autor) ori fapte de fals intelectual/uz de fals.

Înalta Curte menționează - încă o dată - că instanța de drept penal nu are competența de a examina oportunitatea și legalitatea emiterii actelor normative interne, a dispozițiilor administrative referitoare la înființarea și operaționalizarea D.P.P. din cadrul D.I.P.I. și nici referitoare la ordinele de ministru prin care s-a reglementat asigurarea protecției personalului M.A.I. de către D.P.P. – D.I.P.I., **acestea putând fi examinate numai prin proceduri jurisdicționale administrative.**

De asemenea, nu intră în competența instanței penale să examineze legalitatea și oportunitatea procedurilor de rectificare bugetară din prezenta cauză, proceduri prevăzute de lege și aplicate anual de către Guvernul României.

Legea nr.500/2002, conferă drepturi ordonatorilor principali de credite – miniștrii (art.20-21), reglementează controlul financiar preventiv (art.23-24), prevede aspectele referitoare la procedura de rectificare anuală a bugetului, precum și la capitolele bugetare (art.47 alin.6) și la subdiviziunile clasificăției bugetare (art.47 alin.8), etc.

Cu privire la toate aceste aspecte, pentru dovedirea legalității achiziționării autoturismului, cele două părți responsabile civilmente au depus la dosar acte neclasificate în prezent (la care se adaugă actele/înscrisurile clasificate din dosarul aflat în păstrarea C.D.C. - I.C.C.J.), nefiind necesară ori nefiind permisă (în cazul înscrisurilor clasificate) redarea conținutului acestora.

Trimiterile la dispozițiile din unele acte normative de punere în aplicare a legii (Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1954 din 16 decembrie 2005), la actele administrative emise la nivelul M.A.I., privind clasificăția cheltuielilor bugetare (Dispozițiile Secretarului General nr. 2343/26.08.2011, nr. 5585/01.04.2015 și nr. 5716/04.12.2015 în care, la *Anexa nr. 4*, privind *Îndrumarul de încadrare a cheltuielilor bugetare pe articolele și alineatele clasificăției economice pentru unitățile M.A.I.*, s-a prevăzut **semnificația alineatului bugetar 20.30.30** „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, cu mențiunea că acestea cuprind și „*alte cheltuieli autorizate în mod special prin dispoziții legale speciale și care nu se încadrează la celelalte articole și alineate bugetare*”) nu este de natură să susțină acuzațiile deoarece, așa cum s-a arătat, persoanele cu responsabilități pe linie financiară la nivelul M.A.I. (audiate ca martor) nu au relevat aspecte care să sugereze că activitatea financiar-bugetară menționată la pag.43-47 din rechizitoriu s-ar fi desfășurat contrar legislației privitoare la ordonatorul principal de credite, la deblocarea rezervei, la suplimentarea bugetului pe calea rectificării bugetare, etc.

În final, Înalta Curte constată identitatea argumentelor juridice proprii cu cele expuse de procuror în cuprinsul **ordonanței de clasare din 18 mai 2020, emisă în dosarul nr.546/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției**, potrivit căreia *chiar dacă achizițiile au fost efectuate din fonduri operative, aceasta nu poate avea drept consecință reținerea infracțiunii de abuz în serviciu, ci ar putea genera, cel mult, o răspundere administrativă a funcționarului public* (pag.5 din ordonanță).

Și în prezenta cauză se constată existența unei **note-raport motivate** a funcționarului competent (inculpatul Nicolae Gheorghe, secretar de stat), că persoanele care au rezoluționat olograf această nota-raport, prin **avizare pentru legalitate** (inculpatul Pavel Nicolae Gabriel, șef al Serviciului juridic din cadrul D.I.P.I.) și, respectiv, prin **aprobare** (inculpatul Oprea Gabriel, ministru și vicepremier pe probleme de securitate națională), au fost funcționari cu competența funcțională în structura M.A.I și D.I.P.I.

Persoanele care au întocmit și rezoluționat olograf nota-raport au considerat că este justificată achiziționarea autoturismului, acest mod de acțiune fiind consecința propriei viziuni în materie de management (cu referire la dotarea și operaționalizarea structurii D.P.P. din cadrul D.I.P.I., structură înființată încă din anul 2014).

Propria viziune privind managementul, obiectivată în achiziția unor bunuri, nu se poate subsuma, în lipsa unor dovezi contrare, infracțiunii de abuz în serviciu.

Un alt aspect al tipicității infracțiunii de abuz în serviciu - în varianta incriminării speciale menționată în rechizitoriu - derivă din natura infracțiunii, atât acuzarea, cât și apărarea concluzionând că aceasta face parte din categoria **infracțiunilor de rezultat** (în acest sens, încheierea din data de 30 martie 2021).

Or, din înscrisurile depuse la dosar de către părțile responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.) rezultă că autoturismul achiziționat a fost permanent, și se află și în prezent, în dotarea M.A.I. - D.G.P.I./D.I.P.I., ca mijloc fix și este utilizat în activitățile unității, fiind depuse și fișele mijlocului fix.

* * *

Examinarea de către Înalta Curte a tipicității infracțiunii de deturnare de fonduri pentru care au fost trimiși în judecată inculpații NICOLAE GHEORGHE (1 act material și, respectiv, 11 acte materiale în cazul formei continuate a infracțiunii), ZĂRINCĂ NELU (2 acte materiale) și IACOB MARIAN-DĂNUȚ (3 acte materiale):

Faptele / actele materiale care, în opinia acuzării, constituie infracțiunea de deturnare de fonduri sunt expuse în rechizitoriu, distinct, pentru fiecare inculpat, la pag.88-106, pag.106-112 și, respectiv, la pag.112-117.

Astfel, potrivit rechizitoriului, modalitatea prin care s-a produs deturnarea de fonduri este următoarea:

2.1.1. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/23.12.2015 (fila 443, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 6.258,37 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr.____” a fost lăsată necompletată.

Suma de 6.258,37 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 6.258,37 lei”, urmată de semnătură).

2.1.2. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/23.12.2015 (fila 440, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 6.907,88 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr.____” a fost lăsată necompletată.

Suma de 6.907,88 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 6.907,88 lei”, urmată de semnătură).

2.1.3. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/23.12.2015 (fila 433, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 8.686,34 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr.____” a fost lăsată necompletată.

Suma de 8.756,40 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 8.756,40 lei”, urmată de semnătură), din care a restituit 70,06 lei, astfel încât a certificat cheltuirea sumei de 8.686,34 lei.

2.1.4. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/04.12.2015 (fila 430, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 7.192 lei, în temeiul

„cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 7.192 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 7.192 lei”, urmată de semnătură).

2.1.5. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 069xxxx/23.12.2014 (fila 421, volumul documentelor clasificate), întocmit de yyyyyyyy, în calitate de reprezentant al Direcției Generale de Informații, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 2.100 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 2.100 lei a fost ridicată de yyyyyyyy în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 2.100 lei”, urmată de semnătură).

2.1.6. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/28.01.2015 (fila 411, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 468,98 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 468,98 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 468,98 lei”, urmată de semnătură).

2.1.7. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr.

0130xxxx/19.10.2015 (fila 414, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 1.545,32 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 1.545,32 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 1.545,32 lei”, urmată de semnătură).

2.1.8. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0116xxxx/11.12.2014 (fila 386, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 12.474,40 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 12.474,40 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 12.474,40 lei”, urmată de semnătură).

2.1.9. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/06.05.2015 (fila 399, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 2.000 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor

acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 2 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 2.000 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 2.000 lei”, urmată de semnătură).

2.1.10. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/28.01.2015 (fila 401, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 1.302,59 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 2 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 1.302,59 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 1.302,59 lei”, urmată de semnătură).

2.1.11. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/23.12.2015 (fila 448, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de șef al Diviziunii Administrative, secretarul de stat NICOLAE Gheorghe a schimbat destinația sumei de 189.366,60 lei, în temeiul „alte cheltuieli care pot fi circumscrise activităților informativ-operative și procesual penale” - art. 3 alin. (1) lit. t) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 189.366,60 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 189.366,60 lei”, urmată de semnătură). La dosar au fost atașate dovezile de depunere în numerar în contul bancar deschis de IACOB

Marian-Dănuț la Bank, a sumelor de bani ridicate de la casieria D.I.P.I. (filele 311, 314, 317, 320, 323, volumul VI), precum și ordinele de plată a facturilor antemenționate (filele 310, 313, 316, 319, 322 volumul VI).

2.1.12. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0130xxxx/04.02.2015 (fila 406, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, subsecretarul de stat ZĂRNICĂ Nelu a schimbat destinația sumei de 8.308 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 8.308 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 2.000 lei”, urmată de semnătură), iar pentru certificarea cheltuirii acestei sume de bani a semnat ZĂRNICĂ Nelu.

2.1.13. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0111xxxx/02.12.2014 (fila 397, volumul documentelor clasificate), întocmit de IACOB Marian-Dănuț, în calitate de în calitate de șef al Diviziunii Administrative, subsecretarul de stat ZĂRNICĂ Nelu a schimbat destinația sumei de 1.090 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 2 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 1.090 lei a fost ridicată de IACOB Marian-Dănuț în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 1.090 lei”, urmată de semnătură), iar pentru certificarea cheltuirii acestei sume de bani a semnat de ZĂRNICĂ Nelu.

2.1.14. Prin rezoluția de ordonanțare la plată a „Raportului” nr. 0111xxxx/22.12.2014 (fila 426, volumul documentelor clasificate), întocmit de

yyyyyyyyyyyy, în calitate de lucrător al Diviziunii Administrative, cms. șef IACOB Marian-Dănuț a schimbat destinația sumei de 622,89 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 622,89 lei a fost ridicată de yyyyyyyyyy în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 622,89 lei”, urmată de semnătură), iar pentru certificarea cheltuirii acestei sume de bani a semnat de IACOB Marian-Dănuț.

2.1.15. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0111xxxx/22.12.2014 (fila 403, volumul documentelor clasificate), întocmit de yyyyyyyyyy, în calitate de lucrător al Diviziunii Administrative, cms. șef IACOB Marian-Dănuț a schimbat destinația sumei de 1.562,62 lei, în temeiul „cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă” - art. 2 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului, rubrica „dosar (fișa) sursei nr. ___” a fost lăsată necompletată.

Suma de 1.562,62 lei a fost ridicată de yyyyyyyyyy în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 1.562,62 lei”, urmată de semnătură), iar pentru certificarea cheltuirii acestei sume de bani a semnat IACOB Marian-Dănuț.

2.1.16. Prin rezoluția de ordonanță la plată a „Raportului” nr. 0111xxxx/10.12.2014 (fila 393, volumul documentelor clasificate), întocmit de yyyyyyyyyy, în calitate de lucrător al Diviziunii Administrative, cms. șef IACOB Marian-Dănuț a schimbat destinația sumei de 2.770 lei, în temeiul „alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative” - art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011. În cuprinsul raportului,

rubrica „dosar (fișa) sursei nr.____” a fost lăsată necompletată.

Suma de 3.586 lei a fost ridicată de yyyyyyyyyy în numerar de la mandatarul D.I.P.I. (în cuprinsul raportului este menționat că „am primit suma de 3.586 lei”, urmată de semnătură), iar pentru certificarea cheltuirii sumei de 2.770 lei a semnat de IACOB Marian-Dănuț, care a și restituit diferența de 816 lei.

Conform rechizitoriului și declarațiilor inculpaților, în sinteză, bunurile achiziționate în baza sumelor de bani pentru s-au întocmit rapoartele au avut următoarele destinații: oferite cu ocazia diverselor activități comune, organizate din perspectiva colaborării ori cooperării pe domeniul ce interesează D.I.P.I., unor oficiali din cadrul S.R.I., S.I.E., D.G.I.A., S.T.S., S.P.P., Direcția Națională Anticorupție, DIICOT, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Parchetul de pe lângă Tribunalul București, ambasade, atașați de interne, ofițeri de legătură, precum și unor beneficiari de informații, cum ar fi Președinția, Guvernul și Parlamentul sau oferite cu ocazia unor activități de natură informativ-operativă; o contribuție a D.I.P.I. la un eveniment organizat de Comunitatea Națională de Informații, inclusiv cu prilejul evaluării activității instituțiilor respective; au fost achiziționate 3 steme cu logo D.I.P.I., 9 drapele, 3 portdrapele, 9 hampe.; produse de consumație (apă, cafea, etc.) și o coroană funerară de 300 de lei; produse consumate cu ocazia unor întâlniri de lucru ale structurilor operative ale D.I.P.I. cu parteneri interni și externi, în legătură cu cooperări pe partea operativă; din partea D.I.P.I. s-a trimis coroana funerară cumpărată din fonduri operative, în situația în care un cadru MAI a decedat în exercitarea atribuțiilor de serviciu; produse de consumație în cadrul unei activități de natură informativ-operativă, respectiv o întâlnire de lucru desfășurată, în luna iulie 2015, la o locație de protocol a D.I.P.I. cu conducerea următoarelor structuri: Președinția României, conducerea M.A.I. și D.I.P.I., conducerea S.R.I., S.I.E., D.G.I.A. și Direcția Națională Anticorupție; un eveniment festiv, la care au participat reprezentanții următoarelor structuri: S.R.I., S.I.E., D.G.I.A., S.P.P., S.T.S., Direcția Națională Anticorupție, D.I.I.C.O.T., Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, atașailor de interne străini și ofițerii de legătură de la diverse ambasade; achiziționarea unor insigne, medalii, agende, mape, pixuri personalizate cu însemnele D.I.P.I. care, în parte, au fost oferite reprezentanților structurilor cu care D.I.P.I. cooperează în activitatea informativ - operativă, iar o altă parte se află încă în posesia D.I.P.I. pentru a fi oferite la evenimente similare, către aceleași structuri cu care se cooperează; achiziționarea a 2 plăcuțe de alamă inscripționate, în contextul în care pe 01.02.2015, D.I.P.I. aniversa 25 de ani de existență, plăcuțele de alamă, inscripționate cu numele și istoricul instituției, fiind montate în holul central al sediului D.I.P.I.; un ceas marca Tissot a reprezentat un cadou pentru o persoană de sprijin pentru D.I.P.I., cu care un ofițer s-a aflat în contact și în trecut și despre care cunoștea că are potențialul de a sprijini informativ în planul

informării generale și a controlului informativ general în zona teritorială în care se află acesta; 2 coșuri de gunoi cu scrumieră de inox, 2 buc. cozoroc, 2 embleme pentru costum, Codul penal adnotat, Partea generală, Codul penal adnotat, Partea specială; o canapea și 2 fotolii, pentru care a fost decontat și transportul, bunuri care au fost folosite pentru dotarea sediului D.I.P.I.

Se constă că toate bunurile au fost achiziționate și oferite în considerarea interesului instituțional și funcțional al D.I.P.I., și al activității specifice acestei structuri, așa cum de bună-credință au apreciat factorii de decizie / managerii acesteia, într-un cadru normativ intern apreciat ca „permisiv” și de către procurorii din cadrul D.N.A. în cele două ordonanțe de clasare care au fost depuse la dosar, în apărare, de către inculpați.

Distinct, pentru inculpatul Nicolae Gheorghe, s-a reținut și infracțiunea de deturnare de fonduri (în formă simplă), constând în aceea că „...în perioada 21 august – octombrie 2015, chestorul principal de poliție NICOLAE Gheorghe, în calitate de secretar de stat în cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă, a schimbat destinația resurselor materiale alocate instituției publice pe care o conducea, respectiv a autoturismului marca Audi A8, cu serie șasiu WAUZZZ4H3EN015410, achiziționat din fonduri operative în mod conspirat, pentru folosința personală și exclusivă a ministrului de Interne în funcție, OPREA Gabriel”, faptă care, în opinia acuzării, realizează tipicitatea infracțiunii de deturnare de fonduri (instanța constată că în rechizitoriu, la pag.166 sunt inserate ca texte de incriminare, „...prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal, prev. de art. 306 alin. (1) din Codul penal...”, iar în dispozitivul rechizitoriului, pag.206 este inserat ca text de incriminare „art. 307 alin. (1) din Codul penal”, împrejurare care relevă că la pag.166 este doar o eroare de dactilografie).

În consecință, fapta pentru care inculpatul Nicolae Gheorghe a fost trimis în judecată, este infracțiunea de deturnare de fonduri în varianta normativă prev. de art.307 alin.1 teza a II-a C.pen. („***schimbarea destinației resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituției publice, fără respectarea prevederilor legale***”).

În raport cu această faptă pentru care inculpatul Nicolae Gheorghe a fost trimis în judecată, sub încadrarea juridică „deturnarea de fonduri”, Înalta Curte reține următoarele:

Nicio probă / mijloc de probă nu este de natură să dovedească, dar nici să sugereze rezonabil că decizia inculpatului Nicolae Gheorghe (chestor de poliție și secretar de stat în cadrul D.I.P.I.) de a achiziționa autoturismul Audi A8 a fost urmarea solicitării ministrului Gabriel Oprea, în sensul a se achiziționa un autoturism care, ulterior, să fie folosit exclusiv de acesta.

Contrar acuzării, și prin examinarea unor probe certe, practic de necontestat (documente depuse la dosar de părțile responsabile civilmente M.A.I. și D.I.P.I.), rezultă că achiziționarea acestui autoturism a fost justificată obiectiv de necesitatea operaționalizării structurii D.P.P. din cadrul D.I.P.I., ***structură înființată încă din anul 2014*** (în acest sens, Nota-raport nr.S/1126330/06.05.2014, OMAI nr.I/2566/23.06.2014 de aprobare a

organigramei și statului de organizare a D.P.P., OMAI nr.0146/23.09.2014, OMAI nr.S/13/2014, OMAI nr.S/29 din 15.04.2015, OMAI nr.S/44/2015 din 07.05.2015), cu precizarea că nu intră în competența instanței de drept penal să examineze oportunitatea, necesitatea, legalitatea acestor acte normative cu caracter intern ori legalitatea și oportunitatea deciziei cu privire la înființarea, structura, atribuțiile, etc. D.P.P. din cadrul D.I.P.I., cu atât mai mult cu cât acest tip de structuri, instituții etc. (prin natura activităților desfășurate) **se află sub controlul C.S.A.T.**

Înalta Curte, pentru motive similare, apreciază neîntemeiată concluzia exprimată în rechizitoriu în sensul că S.P.P. era singura structură care avea dreptul și obligația asigurării protecției demnitarilor (în sensul larg al noțiunii de „protecție”).

Sub acest aspect, pe de o parte, se constată că părțile responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.) au depus la dosar acte normative din care rezultă că și anterior structurile specializate ale M.A.I. au asigurat protecție anumitor demnitari (cu titlu de exemplu: OMAI nr.S/12 din 12.01.2012, OMAI nr.S/9 din 24.01.2014), iar pe de altă parte, toate actele normative cu caracter intern anterior menționate, precum și orice alte dispoziții care au îmbrăcat forma scrisă – note-raport, rapoarte, ordine rezolutorii, etc. – sunt opozabile instanței de drept penal până la desființarea, anularea ori revocarea acestora, în condițiile legii, de către autoritățile ori instanțele competente.

Folosirea ulterioară a autoturismului pentru deplasări ale inculpatului Oprea Gabriel (în calitatea sa de ministru), cu începere de la data achiziționării și înmatriculării acestuia (21 iulie 2015) a fost consecința înființării D.P.P. (*în anul 2014, cu scopul legal și declarat de asigurare a protecției personalului M.A.I. de către această structură D.P.P.-D.I.P.I.; noțiunea „protecție” și persoanele beneficiare fiind prevăzute în art.1 și 2 din OMAI nr. S/44/2015*), consecința demersurilor de operaționalizare și dotare materială a structurii D.P.P., iar nu consecința unei „înțelegeri anterioare” între inculpații Oprea Gabriel și Nicolae Gheorghe, așa cum se arată în actul de sesizare.

Nici înregistrarea ambientală efectuată de unul dintre martorii cu identitate protejată/colaborator cu identitate protejată (invocată de acuzare) nu este de natură să probeze în mod rezonabil această „înțelegere prealabilă”, cu atât mai mult cu cât lecturarea transcrierii pare să sugereze că discuția a fost orientată în acest sens.

Așa cum s-a menționat, opiniile, supozițiile, părerile personale ale unora dintre martori, precum și a persoanelor cu identitate protejată audiate ca martor, cu privire la existența unei „înțelegeri prealabile”, au natură subiectivă și pot fi interesate din diferite motive personale.

De altfel, probele testimoniale administrate (*mai ales a celor doi ofițeri implicați în analiza datelor referitoare la autoturismele care corespundeau scopului DPP, selectarea tipului/clasei/mărcii autoturismului și dotările acestuia, dar și în achiziționarea efectivă etc.*) relevă, de necontestat, că nici inculpatul Oprea Gabriel și nici inculpatul Nicolae Gheorghe nu s-au implicat în stabilirea tipului/mărcii autoturismului, a caracteristicilor și dotărilor acestuia,

etc. (în acest sens, declarația dată la instanță de ofițerul care s-a ocupat efectiv de selecția și, în final, de achiziția autoturismului, ofițer care - la data respectivă - îndeplinea funcția de *șef Diviziune Protecție Personal*). Discuțiilor și consultărilor care au avut loc ulterior, în legătură cu achiziționarea autoturismului, între Nicolae Gheorghe (secretar de stat și șef al D.I.P.I.) și ofițerul respectiv (șeful D.P.P. din cadrul D.I.P.I., în a cărei dotare urma să intre autoturismul), nu li se poate acorda relevanța penală propusă de acuzare, acestea fiind discuții între doi ofițeri cu responsabilități anume în cadrul D.I.P.I.

Înalta Curte, contrar opiniei acuzării - în sensul că sunt „*împrejurări relevante pentru circumstanțele în care s-a realizat achiziția*” aspectele menționate la pag.131-135 din rechizitoriu - apreciază că acestea nu sunt de natură a contura caracter penal faptelor (sub aspectul infracțiunii care face obiectul judecății):

- este nerelevantă împrejurarea legată de persoana care trebuia să întocmească nota-raport referitoare la achiziționarea autoturismului, chiar procurorul menționând că, în final, nota-raport urma să fie aprobată de secretarul de stat și ordonanțată la plată de ministrul M.A.I. (aceste aspecte țin de competențele interne ale conducerii M.A.I. și D.I.P.I. și, eventual, de ale controlului financiar preventiv);

- se susține că nu există nicio justificare legală pentru care inculpatul Oprea Gabriel nu a solicitat un aviz la nivelul Ministerului Afacerilor Interne pentru aprobarea suplimentării bugetare și pentru achiziția autoturismului, deși se reține că Oprea Gabriel era ministru M.A.I., și nu se arată cui și în ce modalitate ministrul M.A.I. trebuia să solicite un aviz „*la nivelul Ministerului Afacerilor Interne*”;

- modul în care s-au disponibilizat fondurile pentru achiziționarea autoturismului, accesarea rezervei bugetare, apelarea la procedura rectificării bugetare, etc. sunt relevate de actele/documentele depuse la dosar, coroborate cu dispozițiile legii referitoare la fondurile bugetare;

- autoturismul a fost achiziționat cu un anumit scop de către D.P.P.-D.I.P.I., ceea ce a și impus o modalitate specifică de achiziționare, aspect care poate fi apreciat ca dificil de conciliat cu parcurgerea procedurii „*licitație publică*”;

- având în vedere aspectele anterior menționate, chiar dacă nu este în competența instanței penale - deoarece clasificarea documentelor este realizată, conform legii, de emitent - totuși se poate menționa, contrar acuzării, că opțiunea clasificării tuturor documentelor legate de achiziționarea autoturismului nu apare ca lipsită de motive întemeiate/legale, acest aspect nefiind de natură să sugereze o operațiune ocultă/ilegală;

- achiziționarea „*conspirată*” a autoturismului pe numele ofițerului care era șeful D.P.P. (modalitate care se regăsește și în dosarul anterior menționat, în care s-a dispus soluția clasării), nu are conotații penale, și nici măcar frauduloase, în raport cu scopul achiziționării autoturismului și cu specificul activității D.P.P.- D.I.P.I., o astfel de modalitate nefiind de natură a justifica concluzia unei activități „oculte”, poate chiar ilegale;

- solicitarea unor dotări suplimentare ale autovehiculului nu prezintă relevanță penală;

- în raport cu scopul în care urma să fie utilizat autoturismul de structura D.P.P.-D.I.P.I., conducerea acestei structuri a avut o anumită opțiune, dintre mai multe tipuri/mărci de autoturisme, iar decizia a aparținut managerilor structurilor implicate, astfel cum aceștia au și arătat motivat în cursul audierilor;

- așa cum s-a arătat, cumpărarea autoturismului pe numele șefului D.P.P. a fost justificată, și în nici un caz ilegală, iar transferul ulterior de proprietate (donație către D.I.P.I.) nu a fost nelegal, fiind impus de evenimente ulterioare, menționate chiar în rechizitoriu, concluzia în sensul că „*inculpații au urmărit conspirarea sursei de finanțare a bunului și nu conspirarea autovehiculului*” nefiind întemeiată.

Înalta Curte, în cursul coroborării probelor, a avut în vedere că, **potrivit art.103 alin.2 și art.396 alin.2 C.pr.pen., o condiție obligatorie pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare este existența unui material probator care să înlăture orice dubiu rezonabil**, orice concluzie a instanței (atât cu privire la situația de fapt, la vinovăția inculpaților, cât și la împrejurările în care au fost săvârșite faptele) nefiind posibilă decât pe baza probelor / mijloacelor de probă existente la dosar.

Revenind la examinarea tipicității infracțiunii de deturnare de fonduri, cu referire la „rapoartele” rezoluționate pentru ordonanțare la plată, în rechizitoriu se menționează, pentru fiecare raport, că au fost atașate documentele justificative de cheltuire a sumei de bani ridicată de la mandatarul D.I.P.I.

În esență, cu privire la infracțiunea de deturnare de fonduri, **probațiunea este realizată prin depunerea la dosar chiar a înscrisurilor („rapoarte”), rezoluționate pentru ordonanțare la plată**, prin care - în opinia acuzării - s-ar fi produs deturnarea de fonduri.

Și cu privire la aceste infracțiuni, Înalta Curte menționează că **principalele mijloace de probă sunt chiar înscrisurile întocmite ori rezoluționate de către inculpați**, fără a ignora relevanța probatorie a celorlalte mijloace de probă (înregistrări audio și declarații de martori - nefiind necesară, ca și în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, menționarea numelui fiecărui ofițer care a dat declarații în prezenta cauză, indiferent dacă acesta mai este ofițer activ sau a trecut în rezervă / la pensie).

Instanța a apreciat că declarațiile anumitor martori și convorbirile înregistrate, nu sunt de natură să releve că inculpatul Nicolae Gheorghe ar fi încercat influențarea membrilor comisiei de control în sensul de a nu se propune luarea unor măsuri legale sau că ar fi dispus măsuri de distrugere a documentelor referitoare la accesarea fondurilor bănești ale instituției.

Existența unor discuții exploratorii / prealabile finalizării raportului de control, în scopul clarificării celor constatate, a dispozițiilor legale aplicabile ori a adecvării propunerilor de măsuri ce urmau a fi inserate în raportul de control nu poate avea ca semnificație constrângeri ori presiuni exercitate asupra membrilor echipei de control.

De altfel, așa cum rezultă, pe de o parte, din legislația specifică, iar pe de altă parte, din înscrisuri care nu mai sunt clasificate și au fost depuse la dosar de către părțile responsabile civilmente M.A.I. și D.I.P.I., exista - și există și în prezent - o procedură legală de recuperare a sumelor de bani despre care se apreciază, în actele de constatare, că ar exista nereguli.

Cu referire la aceste afirmații, făcute de unii dintre martori (persoane cu statut de **martor cu identitate protejată**, printre care unii și cu statut de **colaborator cu identitate protejată**), Înalta Curte reține că, potrivit art.103 alin.3 C.pr.pen. „*Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați*”.

În sfârșit, inculpatul Nicolae Gheorghe a precizat că aceste acuzații, făcute în declarațiile unora dintre martori, au făcut obiectul unor disjungeri ale cauzei penale, fiind dispusă de procuror soluția clasării cauzei.

Cu excepția celor 3 martori pentru care, din motivele arătate în ordonanța procurorului, s-a dispus încetarea măsurilor de protecție, în cursul procedurii desfășurată la Înalta Curte în temeiul deciziei nr.248/2019 a Curții Constituționale, ceilalți 6 martori cu identitate protejată au solicitat expres menținerea statutului de martor cu identitate protejată chiar dacă de la data acordării acestui statut au trecut 5 ani, iar persoanele trimise în judecată nu mai îndeplinesc funcții de autoritate în instituții publice.

În cazul unora dintre aceștia, cărora li s-a acordat și statut de colaborator cu identitate protejată, Înalta Curte a constatat interdicția prevăzută de art.149 alin.1 C.pr.pen.

Așa cum s-a arătat, inculpații nu au contestat aceste probe – înscrisuri /rapoarte rezoluționate pentru ordonanțare la plată (după caz, întocmirea rapoartelor, respectiv, rezoluționarea acestora pentru ordonanțare la plată), apărarea susținând că accesarea fondurilor bănești și scopul achiziționării bunurilor menționate în documente au fost în concordanță cu dispozițiile legale, atât din perspectiva lor de înțelegere a legislației, cât și din perspectiva unei practici anterioare în materia accesării fondurilor din alineatul bugetar respectiv.

Atât acuzarea, cât și apărarea au concluzionat în sensul că infracțiunea de deturnare de fonduri face parte din *categoria infracțiunilor de pericol*, încheierea din data de 30 martie 2021 (*în același sens, paragraful 20 din decizia nr.634/2019 a Curții Constituționale investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art.307 C.pen.*).

Acuzarea nu a susținut că bunurile achiziționate ar fi fost însușite de către inculpați (în această ipoteză încadrarea juridică a faptelor ar fi fost alta decât cea din rechizitoriu).

Înalta Curte reține, în lipsa altor acuzații ori probe contrare, că bunurile menționate în rapoartele indicate în rechizitoriu **au fost real achiziționate** (existând, de altfel, documentele specifice de vânzare-cumpărare) și **oferite persoanelor indicate de inculpați**, după caz, generic - prin menționarea apartenenței la structuri ori autorități publice - iar în alte situații, ca o consecință

inerentă a activității de informații desfășurată de structura respectivă, nu a fost posibilă indicarea numelui persoanei/persoanelor.

Este adevărat că aceste aspecte nu se referă propriu-zis la tipicitatea infracțiunii de deturnare de fonduri, însă – conform art.349 alin.1 C.pr.pen. – este obligatorie lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, iar contextul în care au fost săvârșite faptele de deturnare de fonduri este important de clarificat pentru corecta stabilire a condițiilor răspunderii penale a inculpaților.

Fundamentul acuzațiilor are în vedere nu aceste aspecte, practic necontestabile, ci categoria de fonduri bugetare din care au fost obținuți banii necesari achiziționării bunurilor, în sinteză susținându-se că nelegal ar fi fost accesate fondurile operative.

În apărare, inculpații au susținut, în sinteză, pe de o parte, că accesarea fondurilor operative s-a făcut legal, având în vedere că activitățile pentru care au fost achiziționate bunurile respective se subsumau categoriei de activități operative ori erau strâns legate de acest tip de activități, toate intrând în specificul structurii D.I.P.I., iar pe de altă parte, că în aceeași modalitate s-a acționat și anterior în situații identice ori similare (sub acest ultim aspect, declarația de martor dată la instanță de mandatarul D.I.P.I. „*În opinia mea, odată cu numirea secretarului de stat Nicolae Gheorghe eu personal nu am sesizat ceva deosebit cu privire la supravegherea modului de cheltuire a fondurilor operative, practic s-a mers în aceiași modalitate ca și anterior*”).

Conform art.307 alin.1 C.pen., „*Schimbarea destinației fondurilor bănești ori a resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice, fără respectarea prevederilor legale, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani*”.

Infrațiunea de deturnare de fonduri, prev. de art.307 C.pen., face parte – alături de infracțiunile de delapidare, abuz în serviciu, etc. din categoria „infracțiunilor de serviciu”, menționate în Cap.II, Titlul V al Codului penal.

În esență, și deturnarea de fonduri, potrivit actualului Cod penal, constituie – în sens larg – un abuz în serviciu, ca faptă săvârșită de un **subiect activ calificat**, respectiv, un funcționar care, potrivit competențelor legale, poate dispune în legătură cu fondurile unității în care își desfășoară activitatea de serviciu (*în acest sens, paragraful 20 din decizia nr.634/2019 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a art.307 C.pen.*).

Cu privire la procedura de accesare a fondurilor alocate D.I.P.I., în rechizitoriu se arată următoarele:

Rapoartele justificative ... sunt înscrisuri tipizate de o pagină, formatul fiind prevăzut în actele administrative emise de la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, completate ulterior olograf. Aceste tipizate (format de o pagină) au în antet structura D.I.P.I. solicitantă, sunt denumite „RAPORT”, iar în partea dreaptă sus este prevăzută rezoluția ordonatorului de credite pe fonduri operative, prin mențiunea „APROB”. Solicitantul (grad, nume, prenume și semnătură) adresează ordonatorului de credite rugămintea de a

aproba o sumă de bani (care trebuie menționată în cifre și litere), din fondul special pentru cheltuieli operative, indicând și temeiul din actul administrativ intern (articolul și litera din ordinul M.A.I.). Raportul are rubrică pentru lucrarea care necesită acele cheltuieli operative (dosar/fișă sursă nr.), precum și pentru data solicitării. În finalul raportului sunt două fraze referitoare la faptul că solicitantul **a primit suma de bani de la mandatarul unității**, precum și că, ulterior cheltuirii banilor **a certificat cu documente că suma de bani a fost cheltuită în scopul declarat** și, în eventualitatea în care nu a fost necesară întreaga sumă de bani primită, a restituit diferența.

În perioada de referință a activității infracționale, respectiv 2014-2015, rapoartele s-au întemeiat, până la 30.08.2015, pe dispozițiile **O.M.A.I. nr. 0066/2011**, care și-a încetat aplicabilitatea prin emiterea **O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015**, aceste acte administrative fiind intitulate „normele privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative”. O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 a fost emis **în aplicarea Hotărârii C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014**, iar O.M.A.I. nr. 0066/2011, **în aplicarea Hotărârii C.S.A.T. nr. 0025/1992**, care privesc „aprobarea, gestionarea și controlul fondurilor necesare pentru cheltuieli operative efectuate de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale”, având prevederi speciale la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Rapoartele reținute în latura obiectivă a infracțiunilor de deturnare de fonduri pentru care au fost formulate acuzații penale față de inculpații NICOLAE Gheorghe, ZĂRNICĂ Nelu și IACOB Marian-Dănuț privesc cheltuieli operative efectuate în temeiul „**alte cheltuieli care pot fi circumscrise activităților informativ-operative și procesual penale**” [art. 3 alin. (1) lit. t) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015], „**alte cheltuieli care se circumscriu activităților informativ-operative**” [art. 2 alin. (1) lit. h) din O.M.A.I. nr. 0066/2011] și „**cheltuieli de protocol în cadrul unor acțiuni de natură informativ-operativă**” [art. 3 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 și art. 2 alin. (1) lit. c) din O.M.A.I. nr. 0066/2011].

... D.I.P.I., ca orice instituție publică, are prevăzute cheltuielile de protocol – cele necircumscrise „acțiunilor de natură informativ-operativă” – la un alineatul bugetar 20.30.02, iar cheltuielile pentru „reclamă și publicitate” la alineatul bugetar 20.30.01. În ceea ce privește cheltuielile operative, acestea sunt prevăzute în fapt la alineatul bugetar **20.30.30**.

Astfel, la dosarul cauzei a fost atașat Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1954 din 16 decembrie 2005, prin care, în cadrul **clasificației economice a cheltuielilor din bugetul de stat** este prevăzut la **Titlul II „Bunuri și servicii”, articolul bugetar 20.30 „Alte cheltuieli”, cu alineatele bugetare:20.30.30 „Alte cheltuieli cu bunuri și servicii”...**

De asemenea, au fost atașate la dosar și **actele administrative emise la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, privind clasificarea cheltuielilor bugetare**, respectiv Dispozițiile Secretarului General nr. 2343/26.08.2011, nr. 5585/01.04.2015 și nr. 5716/04.12.2015, în care, la Anexa nr. 4, privind Îndrumarul de încadrare a cheltuielilor bugetare pe articolele și alineatele

clasificației economice pentru unitățile M.A.I., s-a prevăzut semnificația alineatului bugetar 20.30.30 „Alte cheltuieli cu bunuri și servicii”, cu mențiunea că acestea cuprind și „alte cheltuieli autorizate în mod special prin dispoziții legale speciale și care nu se încadrează la celelalte articole și alineate bugetare”.

Înalta Curte nu are competența de a verifica modurile concrete în care se realiza activitatea curentă specifică D.I.P.I., modalitățile în care se realiza cooperarea ori colaborarea cu alte structuri, autorități ori instituții publice din sistemul de apărare și ordine publică, siguranță ori securitate națională, toate aceste aspecte fiind reglementate de acte normative generale și acte normative cu caracter intern, cu precizarea că **activitatea structurii este sub controlul C.S.A.T.**

Din această perspectivă, instanța de drept penal investită cu soluționarea prezentei cauze nu poate examina dacă bunurile achiziționate și oferite persoanelor indicate de inculpați, chiar generic, erau sau nu adecvate, aveau sau nu o valoare disproporționată în raport cu destinatarul bunului ori în raport cu ajutorul/sprijinul dat D.I.P.I. în desfășurarea activității specifice, dacă natura bunului achiziționat și oferit era sau nu adecvată.

De altfel, aceeași constatare referitoare la limitele organelor judiciare este inserată și în **ordonanța de clasare din 18 mai 2020, emisă în dosarul nr.546/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției, atașată la dosar și invocată de avocații inculpaților (pag.2):**

„D.G.I.P.I. (D.I.P.I.) este o structură specializată a M.A.I., care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate, în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate din cadrul M.A.I.

Totodată, activitatea D.I.P.I. este organizată și coordonată de C.S.A.T., care aprobă cheltuielile operative destinate securității naționale.

În privința cheltuielilor operative, C.S.A.T. a emis acte administrative, care au fost clasificate ca secrete de stat, cu privire la modul de aprobare, gestionare și control al fondurilor operative alocate structurilor cu atribuții în domeniu, printre care și D.I.P.I.

În baza și aplicarea hotărârii C.S.A.T., atât ministrul de interne, cât și șeful D.I.P.I. (secretar de stat) emit ordine care sunt clasificate, fapt care explică regimul clasificat al majorității actelor adoptate de către D.I.P.I. (cu privire la acest domeniu).

Dintre aceste acte cu regim normativ ...Hotărârea C.S.A.T. nr.0061/02.07.2014, O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 dat în aplicarea Hotărârii C.S.A.T., Dispoziția 0032/15.12.2015 a secretarului de stat D.I.P.I., ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne nr.00171/26.11.2014 și ordinul nr.005/26.01.2015. La acestea se adaugă Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României, Legea nr. 415/2002 privind organizarea și

funcționarea C.S.A.T. și Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

S-a reținut că, în acest sens, actele normative arătate permit efectuarea și altor tipuri de cheltuieli decât cele limitativ prevăzute de aceste acte normative.

Abaterile constatate de comisiile de control sau de organele proprii de control intern privind utilizarea fondurilor pentru cheltuieli operative sunt aduse la cunoștința ordonatorului de credite/delegat, făcându-se propuneri corespunzătoare.

C.S.A.T. poate hotărî efectuarea de controale asupra modului de cheltuire a fondurilor operative cu experți din cadrul fiecărei instituții prevăzute la art. I, aprobați de acesta.

Analizând acest cadru legal, s-a concluzionat că acesta este unul permisiv, putând introduce în categoria cheltuielilor operative o gamă largă de cheltuieli care pot fi interpretate și apreciate ca fiind efectuate în legătură cu acțiunile informativ-operative.

S-a reținut că și în ipoteza (care poate fi acceptată) că au existat nereguli financiare cu privire la modul de utilizare și justificare a fondurilor operative, acestea pot (ar putea) atrage o eventuală răspundere materială sau contravențională, după caz.”

Înalta Curte mai reține că, în apărare, inculpații Nicolae Gheorghe, Iacob Marian-Dănuț și Zărincă Nelu au depus la dosar **ordonanța nr.309/II-1/2018 emisă la data de 9.11.2018 de procurorul șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A.** prin care a fost infirmată dispoziția de trimitere în judecată, printre alții, și a inculpaților Nicolae Gheorghe, Iacob Marian-Dănuț și Zărincă Nelu, dispunându-se clasarea cauzei în temeiul art.16 alin.1 lit.a și b din C.pr.pen.

Înalta Curte, având în vedere importanța acordată de apărare acestei ordonanțe emisă de procuror, apreciază ca necesară redarea celor mai importante paragrafe ale acesteia pentru următoarele motive:

- în apărarea lor, cei 3 inculpați au susținut că fapte similare sau chiar identice nu pot fi caracterizate juridic în mod diferit, unitatea de opinii juridice și soluții în aceeași materie fiind o obligație a organelor judiciare, deopotrivă instanțelor de judecată, cât și organelor de urmărire penală (procurorului);

- ordonanța depusă la dosar este emisă de procurorul-șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A., procuror competent potrivit legii să verifice legalitatea și temeinicia rechizitoriului;

- prin ordonanța depusă la dosar a fost infirmat rechizitoriul nr.280/P/2016 din data de 31.10.2018, emis în dosarul nr.280/P/2016 al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A.;

- rechizitoriul viza faptele a 15 inculpați, printre care unele identice ori similare celor din prezenta cauză, chiar dacă, în parte, încadrările juridice ale faptelor au fost uneori diferite, din motive care nu prezintă relevanță din perspectiva examinării comparative;

- motivarea soluțiilor de clasare este foarte amplă, cu argumente juridice de detaliu (legale, jurisprudențiale, doctrinare), aceasta fiind expuse pe 126 de pagini;

Astfel, în ordonanța menționată, în motivarea soluțiilor de clasare, se arată următoarele:

„Așa cum a fost reținut și prin rechizitoriul nr. 280/P/2016, D.G.I.P.I. (D.I.P.I.) este o structură specializată a ministerului, care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate, în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate din cadrul M.A.I.

Totodată, activitatea D.I.P.I. este organizată și coordonată de C.S.A.T., care aprobă cheltuielile operative destinate securității naționale.

În privința cheltuielilor operative, C.S.A.T. a emis acte administrative clasificate secrete de stat cu privire la modul de aprobare, gestionare și control al fondurilor operative alocate structurilor cu atribuții în domeniu, printre care și D.L.P.I.

În baza și aplicarea hotărârii C.S.A.T., atât ministrul de interne cât și șeful D.I.P.I. (secretar de stat) emit ordine care sunt clasificate, fapt care explică regimul clasificat al majorității actelor pe care s-au sprijinit acuzațiile în prezenta cauză.

Dintre aceste acte cu regim normativ, amintim H.C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014, O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 dat în aplicarea H.C.S.A.T. anterior precizată, Dispoziția 0032/15.12.2015 a secretarului de stat D.I.P.I., Instrucțiunile viceprim-ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne nr. 00171/26.11.2014 și ordinul nr. 005/26.01.2015. La acestea, se adaugă Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea C.S.A.T. și Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Redăm mai jos prevederile care fac referire la categoriile de cheltuieli și natura acestora.

Norme privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative utilizate de structurile M.A.I aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne nr. 00103/31.08.2015

c. cheltuieli de protocol în cazul unor acțiuni de natură informativ-operativă;

t. alte cheltuieli care pot fi circumscrise activităților informativ-operative și procesual penale.

Anexa 5 la H.C.S.A.T. nr. 0061 din 02.07.2014

c. cheltuieli de protocol în cazul unor acțiuni de natură informativ-operativă;

p. alte cheltuieli;

Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 0066/01.04.2014 - Anexa - Norme privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative:

c. cheltuieli de protocol...

h. alte cheltuieli care se circumscriu acțiunilor informativ-operative.

Ordinul 0012/22.01.2016 al ministrului afacerilor interne: pentru modificarea și completarea Normelor privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative utilizate de structurile M.A.L aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne nr. 00103/31.08.2015:

- art. 25 se modifică după cum urmează:

alin. (3) - în evidențele prev. la alin. (1) și (2) nu se înregistrează;

b) . bunurile care fac obiectul recompensării;

c) . obiectele oferite cadou în cadrul activităților de protocol.

Hotărârea C.S.A.T. nr. 0061 din 02.07.2014 - art. 4 și 5:

Abaterile constatate de comisiile de control prev. la art. 5 sau de organele proprii de control intern privind utilizarea fondurilor pentru cheltuieli operative vor fi aduse la cunoștința ordonatorului de credite / delegat, făcându-se propuneri corespunzătoare.

C.S.A.T. poate hotărî efectuarea de controale asupra modului de cheltuire a fondurilor operative cu experți din cadrul fiecărei instituții prev. la art. 1, aprobați de acesta.

Analizând acest cadru legal, concluzionăm că acesta este unul permisiv, putând introduce în categoria cheltuielilor operative o gamă largă de cheltuieli care pot fi interpretate și apreciate ca fiind efectuate în legătură cu acțiunile informativ-operative.

Din această perspectivă, nu ne putem însuși susținerile din actul de sesizare, că indicarea chiar și greșită a unui temei legal, efectuarea unor cheltuieli care nu au excedat patrimoniului D.I.P.I. care nu au fost efectuate în afara capitolelor sau articolelor bugetare, pot fi considerate ca realizând tipicitatea laturilor obiective ale infracțiunilor de delapidare, deturnare de fonduri, fals intelectual și uz de fals.

De altfel, chiar procurorul de caz, prin mențiunile făcute la pag. 272-273 din rechizitoriu, recunoaște că urmărirea penală din dosarul nr. 20/P/2016 (identice ca tipicitate cu cel din prezenta cauză) a evidențiat cauza favorizatoare a procedurilor discreționare existente în domeniul de referință, respectiv **lipsa prevederilor legale, suplinită de existența unor acte administrative** care, fiind și clasificate, **sporesc lipsa de sistematizare și de rigoare juridică, ceea ce a condus la aruncarea în derizoriu a destinației legale a fondurilor operative, respectiv realizarea securității naționale.**

În același sens, al nevoii de reglementare, procurorul face referire la un proiect de lege privind securitatea națională din care reiese **“intenția suplinirii lacunei legislative”.**

În aceste condiții, a unui vid legislativ sau lacunar, cel puțin sub aspect subiectiv, **nu se poate susține că inculpații au acționat cu intenția de a afecta**

patrimoniul D.I.P.I., cu atât mai mult cu cât din probele administrate în cauză nu rezultă că și-au însușit bani sau bunuri, ori că au deturnat fondurile operative, contrar dispozițiilor legale.

Chiar din interceptările efectuate în cauză, reținute ca probe, rezultă că, chiar inculpatul NICOLAE GHEORGHE considera că are convingerea că lucrătorii D.I.P.I. nu cunosc pe deplin cadrul normativ care le reglementa activitatea, fiind de acord cu faptul că, dacă au existat greșeli, sumele de bani să fie recuperate de la cei vinovați, iar în ipoteza în care, cu prilejul controalelor dispuse cu privire la cheltuirea sumelor de bani pentru acțiuni informativ-operative, în cazul constatării unor nereguli, să fie sesizate organele de urmărire penală.

Din dispozițiile legale la care am făcut referire, rezultă și faptul că C.S.A.T. poate dispune efectuarea de controale asupra modului de cheltuire a fondurilor operative cu experți din cadrul fiecărei instituții, prev. la art. 1, aprobați de acesta.

Sintetizând asupra conținutului normativ al tuturor infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților și care vor fi analizate în concret, în continuare reținem;

-nu există nicio probă că inculpații acuzați de infracțiunea de delapidare și- au însușit bani sau bunuri, ci dimpotrivă, din probele administrate rezultă că acestea au privit acțiuni legate de activitatea D.I.P.I. Cea mai elocventă dovadă în acest sens este faptul că o persoană care urmărește să-și delapidaze unitatea, nu prezintă documente justificative reale și restituie sumele de bani ridicate, dar necheltuite;

- utilizarea sumelor de bani care nu exced captolelor sau articolelor bugetare ci doar alineatelor din cadrul aceluiași articol nu poate constitui premisa infracțiunii de deturnare de fonduri, conform prevederilor legale; în această ultimă ipoteză putându-se vorbi de o eventuală răspundere contravențională;

- indicarea greșită a unui temei legal în cadrul rapoartelor justificative, fără atestarea unei fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului nu se înscrie în tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de fals intelectual, iar utilizarea unui astfel de înscris nu poate angaja răspunderea penală pentru infracțiunea de uz de fals”.

În aceeași ordonanță, cu referire la NICOLAE GHEORGHE s-au menționat următoarele:

„De altfel, potrivit art. 20 alin. 3 coroborat cu art. 9 alin. 1 lit. b din Normele privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative utilizate de structurile M.A.I. care se constituie în anexă la Ordinul viceprim-ministrului afacerilor interne 00103 din 31.08.2015, șeful D.I.P.I., chestorul NICOLAE GHEORGHE putea aproba efectuarea de plăți din fondurile pentru cheltuieli operative, fără a se întocmi rapoarte în care să se arate scopul și cui i-a fost înmănată suma, dispoziția scrisă a acestuia care se păstrează la dosarul cazului respectiv, constituind singurul document pentru persoanele împuternicite să deruleze operațiuni contabile și de casă pentru

cheltuielile operative, aprobarea sumelor fiind condiționată de nedepășirea a 20% din totalul planului de cheltuieli aprobat.

De altfel, potrivit fișei postului, inculpatul NICOLAE GHEORGHE elaborează cadrul conceptual strategic și politicile adecvate situației operative, **pentru a asigura direct** ori prin structurile subordonate, activitatea informativ - operativă în obiectivele, pe problemele, locurile și în mediile ce prezintă interes operativ, creează condiții pentru a asigura controlul, sprijinul și îndrumarea subordonaților în desfășurarea activității informativ-operative, poate organiza și conduce nemijlocit activități specifice culegerii de informații și valorificarea lor către beneficiarii lor legali.

Chiar dacă s-ar putea susține că au existat nereguli în privința cheltuirii sumei de 10.000 lei (lipsa documentelor justificative, a unei dispoziții scrise), reținem că **potrivit art. 8 alin. 4 și 5 din H.C.S.A.T. din 02.07.2014, abaterile constatate de comisiile de control prevăzute la art. 5, sau organele proprii de control intern privind utilizarea, justificarea și evidența fondurilor pentru cheltuieli operative, vor fi aduse la cunoștința ordonatorului de credite / delegat, făcându-se propuneri corespunzătoare, C.S.A.T. putând hotărî efectuarea de controale asupra modului de cheltuire a fondurilor operative, cu experți din cadrul fiecărei instituții prevăzute la art. 1, aprobați de acesta.**

Or, în opinia noastră, faptele reținute în rechizitoriu ca făcând parte din conținutul laturii obiective a infracțiunii de delapidare nu pot depăși sfera unor simple nereguli, abatere care intră, având în vedere caracterul lor secret, în sfera de competență a C.S.A.T.”

Cu privire la alți inculpați, printre care și inculpatul IACOB MARIAN DĂNUȚ, în aceeași ordonanță s-au menționat următoarele:

„Procurorul a considerat în mod eronat în opinia noastră, că întrucât banii nu au fost destinați strict cheltuielilor operative și fără a putea fi încadrate într-o anumită destinație bugetară, ori că ordonanțarea la plată a fondurilor operative, fără documente justificative, s-a dispus de inc. POPA IOAN DORIN, care nu se încadrează printre persoanele prev. de art. 8 lit. a)-d) din OMAI nr. 0066/2011 ci doar la art. 8 lit. f) , nu poate conduce la concluzia că inculpatul și-a însușit banii pentru sine sau pentru altul, așa cum prevede norma de incriminare.

De altfel, așa cum am arătat în cele ce preced, atât Hotărârea CSAT, cât și ordinele și instrucțiunile MAI, normele de aplicare elaborate pentru aplicarea acestora, prevăd o categorie de „alte cheltuieli” care are o sferă de cuprindere foarte largă și care nu poate fi definită foarte concret.

Acceptând că temeiurile legale menționate în rapoartele justificative nu permit încadrarea cheltuielilor efectuate în litera și spiritul acestora, aceasta nu înseamnă că banii au fost însușiți de inculpatul POPA IOAN DORIN deoarece însușirea presupune și asigurarea unui folos personal inculpatului, ceea ce nu s-a întâmplat în realitate.

Raportat la constatarea procurorului conform căreia tipicitatea subiectivă în cazul inculpatului yyyyyyyyyyy este îndeplinită întrucât acesta a cunoscut că banii au fost însușiți în interes neoperativ și fără a putea fi

încadrate într-o altă destinație bugetară, apreciem că aceasta nu se încadrează în modelul abstract impus de legiuitor pentru existența infracțiunii de delapidare.

Nici latura subiectivă a infracțiunii de delapidare nu putem considera că este realizată, întrucât intenția directă presupune atât prevederea cât și urmarea rezultatelor faptelor, or inculpatul nu a urmărit și nici nu și-a însușit suma de 44.833,44 lei, aceasta fiind folosită în interesul instituției al cărei angajat era.

Astfel, **în condițiile în care nu s-a dovedit că în patrimoniul D.I.P.I. s-a înregistrat o pagubă** (în cauză nu există constituire de parte civilă și nici nu au fost dispuse măsuri asigurătorii pentru asigurarea recuperării prejudiciului) nu se poate susține că prin acțiunile inculpaților, a fost afectat prestigiul instituției ori s-a produs tulburarea bunului mers al unității, nefiind îndeplinită condiția rezultatului specific al infracțiunii de delapidare.

Așa cum am mai arătat, **existența unor abateri, nereguli cu privire la modul de utilizare a fondurilor operative se pot circumscrie, eventual, unei răspunderi materiale, disciplinare și nu unei răspunderi penale întrucât modul de desfășurare a acțiunilor inculpaților și urmările acestor acțiuni, așa cum au fost reținute în rechizitoriu, în sfera ilicitului penal.**

Referitor la săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual și uz de fals, în rechizitoriu s-a reținut că au fost săvârșite în scopul comiterii infracțiunii de delapidare.

Obiectul material al infracțiunii de fals intelectual l-a reprezentat rapoartele pentru obținerea fondurilor operative.

Așa cum s-a reținut în rechizitoriu, rapoartele de aprobare a cheltuielilor operative, sunt înscrisuri tipizate de o pagină, formatul fiind prevăzut în normativele emise la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv O.M.A.I nr. 00103/31.08.2015 (dat în aplicarea H.C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014), care a înlocuit O.M.A.I. nr. 0066/2011 (dat în aplicarea H.C.S.A.T. nr. 0025/1992), completate ulterior olograf. Tipizatul (format de o pagină) au în antet structura D.I.P.I. solicitantă (de exemplu, „Diviziunea Administrativă”), este denumit „RAPORT”, iar, în partea din dreapta sus a paginii, are o rubrică obligatorie, privind rezoluția ordonatorului de credite pe fonduri operative, prin mențiunea “APROB”, urmată de numele, prenumele, graful, funcția ordonatorului de credite. Solicitantul (rubrica prevede, ca mențiuni obligatorii, gradul, numele, prenumele și semnătura) adresează ordonatorului de credite rugămintea de a aproba o sumă de bani (care trebuie menționată în cifre și litere), din fondul special pentru cheltuieli operative, indicând și temeiul din normativele interne (articolul și litera din ordinul M.A.I.). Raportul are rubrică pentru lucrarea care necesită acele cheltuieli operative („dosar/fișă sursă nr. _____”), precum și pentru data solicitării. În finalul raportului sunt două fraze referitoare la faptul că solicitantul a primit suma de bani de la mandatarul unității, precum și că, ulterior cheltuirii banilor, a certificat cu documente că suma de bani a fost cheltuită în scopul declarat și,

în eventualitatea în care nu a fost necesară întreaga sumă de bani primită, a restituit diferența.

În perioada de referință a activității infracționale, respectiv 2014-2015, rapoartele s-au întemeiat, până la 30.08.2015, pe dispozițiile O.M.A.I. nr. 0066/2011, care și-a încetat aplicabilitatea prin emiterea O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015, aceste acte normative administrative fiind intitulate „normele privind constituirea, folosirea, evidența și controlul fondurilor pentru cheltuieli operative O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015 a fost emis în aplicarea hotărârii C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014, iar O.M.A.I. nr. 0066/2011, în aplicarea hotărârii C.S.A.T. nr. 0025/1992, care privesc „aprobarea, gestionarea și controlul fondurilor necesare pentru cheltuieli operative efectuate de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale” având prevederi speciale la nivelul Ministerului Afacerilor Interne. Actele normative administrative antemenționate reglementează cheltuielile operative ca fiind acele fonduri bănești destinate realizării securității naționale și sunt emise în aplicarea art. 7 lit. f din Legea nr. 51/1991 și art. 4 lit. 1) pct. 24 din Legea nr. 415/2002.

Ordinele mai sus menționate prevăd în cadrul capitolului „Evidența operațiunilor financiar-contabile” modalitatea de lucru, în cazul întocmirii rapoartelor de cheltuieli operative. Astfel, au fost identificate următoarele etape procedurale: solicitarea unei sume de către lucrătorul operativ, ordonanțarea la plată a sumei de lucrătorul cu funcție de conducere nominalizat de ordin, primirea sumei, atestarea cheltuirii ei, precum și restituirea unor eventuale diferențe de bani care nu au fost cheltuite.

Cu privire la prima etapă, respectiv, solicitarea sumei, aceasta se efectua de lucrătorul operativ. Din formularea „rog să aprobați suma de...” se înțelege că superiorul indicat conform ordinelor era cel care dispunea eliberarea sumei solicitate. În continuarea rubricilor menționate în raportul tipizat, se regăsește mențiunea „din fondul special pentru...” în care lucrătorul operativ era obligat să consemneze motivele pentru care solicita banii.

La momentul solicitării fondurilor și atestării motivelor, raportul era înregistrat la nivelul structurii la care acționa lucrătorul. Ulterior, în funcție de suma solicitată, raportul era aprobat de lucrătorii abilitați conform celor două ordine. Ordonanțarea la plată a sumei solicitate consta într-o semnătură aplicată de lucrătorul abilitat.

După aprobarea eliberării sumei, mandatarul elibera suma de bani, lucrătorul atestând primirea sumei și data. După utilizarea banilor, lucrătorul certifica cheltuirea lor, prin anexarea documentelor justificative, iar în situația în care banii primiți inițial nu erau cheltuiți în totalitatea, acesta restituia diferența.

Din analiza rapoartelor reținute ca obiect material al infracțiunii de fals intelectual, s-a constatat că la rubrica „din fondul special pentru...” lucrătorii au trecut mențiunile „cheltuieli operative”, împreună cu indicarea unor litere aferente articolelor care prevăd temeiul juridic din cele două ordine de linie,

indicarea ordinului de linie împreună cu temeiul juridic sau au fost unele situații în care au fost individualizate nume de cazuri informativ-operative.

Așa cum s-a reținut în rechizitoriu, lucrătorii au întocmit respectivele rapoarte, având responsabilitatea celor înscrise în respectivul document. Cu privire la acuzația că respectivele fapte sau împrejurări au fost necorespunzătoare adevărului, reținem că **simplele mențiuni, astfel cum au fost indicate mai sus, nu întrunesc tipicitatea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de fals intelectual.**

Așadar, nu se poate susține că ne aflăm în ipoteza în care lucrătorul operativ a efectuat mențiuni cu privire la fapte sau împrejurări false, încadrarea respectivelor cheltuieli în categoria „cheltuielilor operative” fiind exclusiv o apreciere a sa. **Faptul că lucrătorul a indicat un temei legal eronat nu poate constitui, „ut singuli”, un temei pentru răspunderea penală, respectivele mențiuni nu au aptitudinea de a fi considerate „fapte sau împrejurări”.**

Astfel, mențiunile cu privire la suma primită și cea cheltuită sunt reale, fiind susținute inclusiv de documente justificative. Mai mult, în ordinele care au reglementat aceste activități, se precizează că este interzisă utilizarea în cuprinsul rapoartelor a mențiunilor care pot conduce la deconspirarea acțiunilor sau cazurilor pentru care se solicita aprobarea recompensării.

Așa cum am arătat anterior, raportul parcurge mai multe etape, fiecare lucrător operativ având un rol clar stabilit de ordinele de linie.

Semnătura aplicată de lucrătorul nominalizat de ordinele în vigoare să aprobe eliberarea banilor nu poate fi reținută ca o completare a raportului cu anumite date sau înregistrări. Ea are o valoare de ordonanțare la plată, activitate care conform Legii nr. 500/2002, reprezintă o fază în procesul execuției bugetare prin care cel autorizat dă dispoziție conducătorului compartimentului financiar-contabil să efectueze plata cheltuielilor care au parcurs faza de lichidare, nefiind îndeplinite condițiile de tipicitate a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de fals intelectual.

De asemenea, mențiunile privitoare la sumele de bani primite și cheltuite sunt adevărate, fiind susținute de documentele justificative.

Având în vedere cele expuse mai sus, se constată că rapoartele nu conțin mențiuni false, **cheltuielile au fost reale, iar încadrarea acestora la un anumit temei legal nu poate atrage răspunderea penală, astfel că nu este îndeplinită condiția de tipicitate privind elementul material al infracțiunii de fals intelectual.**

Pentru nicio situație dintre cele de mai sus, nu s-a făcut dovada că aceste cheltuieli nu au fost efectuate.

Având în vedere considerentele de mai sus, se constată că rapoartele în discuție nu conțin mențiuni false, cheltuielile au fost reale, iar **încadrarea acestora la un anumit temei legal nu poate atrage răspunderea penală, astfel că nu este îndeplinită condiția de tipicitate privind elementul material al infracțiunii de fals intelectual”.**

Cu referire la infracțiunea de deturnare de fonduri, printre alții, și cu privire la inculpatul ZĂRINCĂ Nelu, în această ordonanță de clasare se menționează următoarele:

„Prin actele administrative emise la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, privind clasificarea cheltuielilor bugetare, respectiv dispozițiile Secretarului general nr. 2343/26.08.2011, nr. 5585/01.04.2015 și nr. 5716/04.12.2015, cu privire la alineatul bugetar 20.30.30, s-a menționat că va cuprinde „alte cheltuieli autorizate în mod special prin dispoziții legale speciale și care nu se încadrează la celelalte articole și alineate bugetare, respectiv fondurile operative ale D.I.P.I.

*Potrivit bugetului inițial prevăzut pentru D.I.P.I. în anul 2015, comunicat la dosarul cauzei prin adresa nr. 384.867/12.04.2016 emisă de M.A.I. - Direcția Generală Financiară, instituția în cauză a avut alocată suma totală de 3.333.000 lei la alineatul bugetar **20.30.30** - „Alte cheltuieli cu bunuri și servicii 1.000 lei la alineatul bugetar **20.30.01** - reclamă și publicitate, 4.797.000 lei la alineatul bugetar **10.02.03** - uniforme și echipament obligatoriu și 151.000 lei la alineatul bugetar **20.05.30** - alte obiecte ele inventar. Ulterior, prin modificări repetate și prin rectificări bugetare, bugetul anual al D.I.P.I. la alineatul bugetar **20.30.30** – Alte cheltuieli cu bunuri și servicii" - a fost majorat la 10.052.000 lei, - reclamă și publicitate a fost majorat la 2.000 lei, la alineatul bugetar **10.02.03** - uniforme și echipament obligatoriu a fost majorat la 5.689.000 lei, la alineatul bugetar **20.05.30** - alte obiecte de inventar a fost majorat la 1.043.000 lei, iar pentru alineatul bugetar **20.30.02** - protocol și reprezentare a fost alocat un buget de 3.000 lei.*

De asemenea, potrivit bugetului inițial prevăzut pentru D.I.P.I. în anul 2014, comunicat la dosarul cauzei prin adresa nr. 384.867/12.04.2016 emisă de M.A.L - Direcția Generală Financiară, instituția în cauză a avut alocată suma totală de 2.373.000 lei

Așa cum se constată, disciplina bugetară în cazul utilizării fondurilor operative este reglementată de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, Ordinul nr. 1954/2005 pentru aprobarea clasificăției indicatorilor privind finanțele publice, dispozițiile Secretarului general al M.A.I. nr. 2343/26.08.2011, 5585/01.04.2015, 5716/04.12.2015, Regulamentul de organizare și funcționare al D.I.P.I., O.M.A.I. nr. 00103/31.08.2015, emis în aplicarea H.C.S.A.T. nr. 0061/02.07.2014 și O.M.A.I. nr. 0066/2011, emis în aplicarea H.C.S.A.T. nr. 0025/1992.

În art. 20 din Legea nr. 500/2002 sunt individualizate categoriile de ordonatori de credite, după cum urmează: ordonatori principali, ordonatori secundari și ordonatori terțiar, iar la alin. 3 este menționat că persoanele care conduc instituțiile publice cu personalitate juridică din subordinea/coordonarea ordonatorilor principali de credite sunt ordonatori secundari sau terțiar de credite, după caz.

Totodată, alin. 4 prevede că ordonatorii de credite pot delega această calitate înlocuitorilor de drept, secretarului general sau altor persoane împuternicite în acest scop, cu excepția conducătorului compartimentului

financiar-contabil. Prin actul de delegare, ordonatorii de credite vor preciza competențele delegate și condițiile delegării acestora.

Se poate observa că delegarea trebuie să fie expresă, conținând persoana delegată, limitele competențelor delegate și condițiile în care se face.

De asemenea, la art. 21 alin. 4 se stabilește rolul ordonatorilor terțiari de credite care pot angaja cheltuieli (fază în procesul execuției bugetare - activitatea de încasare a veniturilor bugetare și de efectuare a plății cheltuielilor aprobate prin buget) în limita creditelor de angajament repartizate și utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor instituțiilor pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

În conformitate cu prevederile art. 29 alin. 2 din Legea nr. 500/2002, cheltuielile sunt structurate pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole și alineate, iar în alin. 3 se menționează că acele cheltuieli prevăzute în capitole și articole au destinație precisă și limitată.

Astfel, Legea privind finanțele publice a trasat ca obligativitate precisă și limitativă destinația cheltuielilor prevăzute în capitole și articole, nespecificând nimic despre cheltuielile cuprinse în cadrul alineatelor.

În cadrul aceleiași legi, la art. 47 sunt menționate principiile în execuția bugetară, iar la alin. 8 se stabilește că „Virările de credite bugetare între celelalte subdiviziuni ale clasificăției bugetare, care nu contravin dispozițiilor prezentului articol sau legii bugetare anuale, sunt în competența fiecărui ordonator principal de credite, pentru bugetul propriu și bugetele instituțiilor subordonate, și se pot efectua în limita a 20% cumulată la nivelul unui an din prevederile capitolului bugetar, aprobate prin legea bugetară anuală la nivelul ordonatorului principal de credite, cu cel puțin o lună înainte de angajarea cheltuielilor”.

Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. 4 din Legea nr. 500/2002, angajarea și utilizarea creditelor bugetare în alte scopuri decât cele aprobate, atrag răspunderea celor vinovați, în condițiile legii.

Cu privire la săvârșirea infracțiunii de deturnare de fonduri, reținem că obiectul material al infracțiunii de deturnare de fonduri îl constituie **banii alocați pentru fondurile operative**.

În legătură cu **subiectul activ al infracțiunii**, reținem că în varianta prevăzută la alin. 1 acesta **este calificat**, întrucât deturnarea de fonduri alocate instituției publice nu poate fi realizată decât de funcționarul care administrează acești bani și care are obligația de a nu le schimba destinația. Coroborat cu prevederile Legii nr. 500/2002, rezultă că doar ordonatorul de credite, în cazul de față ordonatorul terțiar sau persoana delegată, poate dispune cu privire la schimbarea destinației fondurilor.

Ordonatorul terțiar, conform art. 21 alin. (4) este funcționarul care angajează cheltuieli și utilizează creditele. Cu privire la infracțiunea de deturnare de fonduri, subiectul activ putea fi doar conducătorul D.I.P.I, iar nu

ceilalți inculpați. În concluzie, nu pot fi ordonatori de credite toate persoanele menționate în ordinele M.A.I. nr. 0066/2011 și nr. 00103/2015, respectiv directori generali, șefi de diviziuni și sectoare, a căror atribuții se limitează exclusiv la aprobarea plăților din fondurile pentru cheltuieli operative, în funcție de valoare.

Abilitatea acestor lucrători conferită de un ordin de ministru cu privire la aprobarea unor sume de bani din fondurile operative nu substituie prevederea legală care stabilește clar categoriile și competențele ordonatorilor de credite, cerință esențială a infracțiunii de deturnare de fonduri.

Procurorul de caz a reținut cu privire la modalitatea de săvârșirea a infracțiunilor de deturnare de fonduri că fondurile operative ale D.I.P.I. **nu ar fi putut fi redirecționate la alte clasificatii bugetare**, de către reprezentanții D.I.P.I., conform art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, întrucât măsura virării de bani de la o clasificatie bugetară la alta, în cadrul aceluiași capitol bugetar, nu o putea dispune, potrivit legii, decât ordonatorul principal de credite, care, în speță, era M.A.I., instituția D.LP.I. fiind ordonator terțiar de credite.

Astfel, așa cum am arătat, acestora li s-a atribuit calitatea de ordonator de credite, dar din analiza art. 20 și art. 21 din Legea nr. 500/2002, unde se prevăd categoriile de ordonatori de credite și rolul acestora rezultă în esență că aceștia sunt de 3 categorii: **principali, secundari și terțieri, fiecare cu atribuțiile lor delimitate de lege**. Nu există termenul de „ordonator de credite” pur și simplu, fără a i se atribui un rang. În realitate, procurorul de caz a atribuit o calitate inexistentă inculpaților, alta decât cea prevăzută de lege. Prin prisma funcțiilor deținute de inculpații xxxxxx, yyyyyyy și zzzzzzzzz, aceștia nu puteau fi încadrați în nicio categorie de ordonatori de credite. Articolul din cele două ordine specifice privind modalitatea de aprobare a cheltuirii fondurilor operative se referă doar la competența de aprobare a plăților, ceea ce nu poate echivala cu atribuțiile unui ordonator de credite, care are competențe bugetare superioare.

Cu privire la **elementul material al laturii obiective**, acesta constă în săvârșirea unei acțiuni de schimbare, fără respectarea procedurii instituite în acest sens, a destinației fondurilor bănești.

Procurorul de caz a reținut că fondurile operative ale D.LP.I. nu ar fi putut fi redirecționate la alte clasificatii bugetare de către reprezentanții D.I.P.I., conform art. 47 din Legea nr. 500/2002

Trebuie să precizăm că nu ne aflăm în situația în care fondurile operative au fost redirecționate la alte clasificatii bugetare, ele fiind cheltuite exact din cadrul alineatului bugetar la care au fost alocate, neexistând o dispoziție de transfer a unei cote din respectivele fonduri la alte clasificatii bugetare. În acest sens, trebuie înțeleasă infracțiunea de deturnare de fonduri.

Cu privire la afirmația că „măsura virării de bani de la o clasificatie bugetară la alta, în cadrul aceluiași capitol bugetar, nu o putea dispune, potrivit legii, decât ordonatorul principal de credite care, în speță, era M.A.I.,

instituția D.I.P.L fiind ordonator terțiar de credite aceasta este adevărată, dar nu în sensul în care a fost formulată acuzația.

Pentru o corectă înțelegere a sensului, trebuie clarificați anumiți termeni cu specific bugetar.

Astfel, verbum regens al acestei îl constituie „virarea”. La art. 2 din Legea nr. 500/2002, pct. 43 este explicat termenul de „virare de credite” - care înseamnă o operațiune prin care se diminuează creditul de angajament și / sau creditul bugetar de la o subdiviziune a clasificăției bugetare, care prezintă disponibilități și se majorează corespunzător o altă subdiviziune la care fondurile sunt insuficiente, cu respectarea dispozițiilor legale de efectuare a operațiunilor respective, în cadrul bugetului aceluiași ordonator principal de credite.

În aceste condiții, virarea trebuie înțeleasă ca o mutare a unor sume de bani de la o subdiviziune la alta, fapt ce ar trebui să se reflecte în evidența bugetară a respectivei instituții. Tocmai că implică o anumită responsabilitate și rigoare bugetară, această activitate se efectuează doar de ordonatorul principal de credite, existând și o limită de 20%.

Așadar, cum fondurile operative au fost incluse în articolul bugetar 20.30 „Alte cheltuieli”, la alineatul 20.30.30 „Alte cheltuieli cu bunuri și servicii”, putem să concluzionăm că în interiorul articolului bugetar se pot utiliza fonduri alocate unui alineat pentru cheltuieli aferente altor alineate. Astfel, nu putem afirma că au fost mutați bani de la alineatul bugetar 20.30.30 către un alt alineat.

Cum în ordinele de linie emise de M.A.I. cu privire la cheltuielile operative se prevede o anumită disciplină financiară, nu putem să considerăm că aceasta îndeplinește tipicitatea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de deturnare de fonduri, în sensul schimbării destinației fondurilor bănești, fără respectarea prevederilor legale.

Într-adevăr, a avut loc o cheltuie a sumelor cuprinse în cadrul aceluiași articol bugetar, specifică mai multor alineate bugetare dar, așa cum am arătat, aceasta s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii 500/2002, care nu interzice în cadrul aceluiași articol bugetar schimbarea destinației sumelor de bani alocate pentru diferite alineate bugetare.

În aceste condiții, elementul material al laturii obiective nu a fost îndeplinit.

Cu privire la latura subiectivă a infracțiunii, aceasta trebuie săvârșită cu intenție directă sau indirectă. Deși inculpații au ordonat la plată rapoartele întocmite de subordonați, nu putem să considerăm că această activitate a fost efectuată în sensul conferit de Legea 500/2002 deturnării de fonduri.

Faptul că a existat documentația, cel puțin formală, necesară efectuării ordonanțării la plată, exclude îndeplinirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de deturnare de fonduri, care presupune, ab initio, folosirea fondurilor pentru alte capitole bugetare. În acest caz, ne aflăm în interiorul procedurii de folosire a fondurilor pentru cheltuieli operative.

Mai mult, angajarea și utilizarea creditelor bugetare în alte scopuri decât cele aprobate, constituie o contravenție și se sancționează cu amendă.

În aceste condiții, așa cum Curtea Constituțională a statuat în deciziile sale, aplicarea dreptului penal trebuie să rămână întotdeauna o măsură la care se recurge în ultimă instanță. Astfel, Curtea a reținut că sarcina aplicării principiului „ultima ratio” revine pe de o parte legiuitorului, iar, pe de altă parte organelor judiciare chemate să aplice legea, respectiv, Ministerul Public și instanțele judecătorești, indiferent dacă subiectul activ este acuzat conform unor reguli speciale de acuzare sau unor proceduri ordinare.

În aplicarea acestor principii existente în literatura și doctrina juridică și reiterate de Curtea Constituțională, atât Codul Muncii, Codul Civil cât și Ordonanța nr. 121/1998, republicată, stabilesc condițiile răspunderii materiale a angajatului care cauzează un prejudiciu în activitatea desfășurată.

Deși în acuzații s-a reținut că în conformitate cu „art. 47 din Legea nr. 500/2002, privind finanțele publice, măsura virării de bani de la o clasificație bugetară la alta, în cadrul aceluiași capitol bugetar, nu o putea dispune, potrivit legii, decât ordonatorul principal de credite, care, în speță, era M.A.I, instituția D.I.P.I. fiind ordonator terțiar de credite”, constatăm că această prevedere este reglementată de art. 47 alin. 8, nerespectarea acestei dispoziții constituind în fapt o contravenție, stabilită de art. 72 alin. 1 lit. b din aceeași lege”.

Înalta Curte apreciază necesare următoarele considerații în legătură cu menționarea ordonanțelor nr.546/P/2016 din 18.05.2020 și nr.309/II-1/2018 din 19.11.2018, ambele invocate de inculpați în apărare:

- în prezenta cauză inculpații nu au invocat cele două ordonanțe emise de procuror din perspectiva principiului „ne bis in idem”;

- ambele au fost invocate în apărare de către inculpați pe fondul acuzațiilor, astfel că era obligatorie examinarea acestora în cursul deliberării;

- în principiu, „autoritatea de lucru judecat” este atașată hotărârilor judecătorești emise de instanțele de judecată, componente ale puterii judecătorești în sensul Constituției României.

În jurisprudența C.J.U.E. (în acest sens, cauzele C-537/16, 20 martie 2018, C-398/12, 5 iunie 2014, C-367/05, 18 iulie 2007, C-491/07, 22 decembrie 2008) și C.E.D.O. (în acest sens, cauzele SERGEY ZOLOTUKHIN c. FEDERAȚIA RUSĂ 10 Februarie 2009, A și B. c. NORVEGIA 15 noiembrie 2016, MIHALACHE c. ROMÂNIA 08 iulie 2019, TSONYO TSONEV c. BULGARIA 14 ianuarie 2010, Ioan HORHAT c. România, 3 martie 2020, FISCHER c. AUSTRIA, 29 mai 2001), s-a conturat deja o opinie cu privire la importanța și consecințele juridice ale „deciziilor definitive” dispuse de autorități cu atribuții juridice ori jurisdicționale (opinia fiind conturată din perspectiva aplicării principiului „ne bis in idem”).

Astfel, din examinarea jurisprudenței C.J.U.E. și C.E.D.O. menționate, cu referire la „deciziile definitive” emise de procuror (sfera fiind chiar lărgită la „decizii definitive” emise de alte autorități statale: poliție ori organe de control/contencios fiscal), rezultă că ordonanțelor definitive emise de procuror

trebuie să li se recunoască, în anumite condiții și situații, o valoare juridică asemănătoare „autorității hotărârilor judecătorești”.

Înalta Curte - în acord cu jurisprudența CEDO și CJUE - recunoaște importanța juridică și nevoia de stabilitate și securitate juridică a ordonanțelor de clasare definitive dispuse de procuror (*definitive în sensul legii interne și al jurisprudenței C.J.U.E. și C.E.D.O.*), examinarea și redarea argumentelor ordonanțelor menționate fiind impusă de invocarea lor în apărarea inculpaților și necesară din perspectiva reperelor jurisprudențiale al activității Ministerului Public.

În sinteză, jurisprudența C.J.U.E. și C.E.D.O. menționată anterior cere, pe lângă condiția să fie „definitivă”, ca ordonanța procurorului să fie adoptată după examinarea „fondului cauzei penale”, adică după examinarea elementelor de fapt și de drept ale cauzei penale.

În dreptul intern aceste soluții sunt posibile, prin ordonanțe ale procurorului fiind dispuse soluții de clasare, după examinarea fondului cauzei penale (faptele, probele, vinovăția, răspunderea penală, etc.), cu sau fără dispunerea unei sancțiuni prevăzută de legea penală.

În consecință, chiar dacă nu se reține existența „*autorității lucrului judecat*” în cazul ordonanțelor procurorului din categoria celor arătate – *autoritate care rămâne atașată hotărârilor judecătorești, stricto sensu* – acestora trebuie să li se recunoască anumite efecte / consecințe juridice, numai în acest fel fiind asigurată stabilitatea și securitatea juridică.

Această concluzie derivă și din necesitatea aplicării legii de către organele judiciare față de toți cetățenii, în egală măsură, în situații similare ori identice, fiind fără relevanță încadrarea juridică, uneori diferită, a faptelor.

În final, cu referire la infracțiunea de deturnare de fonduri, Înalta Curte reține - în sinteză – și următoarele aspecte:

Legea nr.500/2002 privind finanțele publice stabilește principiile, cadrul general și procedurile privind formarea, administrarea, angajarea și utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar.

Această lege cuprinde, în art.2, toate definițiile necesare pentru înțelegerea și aplicarea acesteia, explică mecanismele financiare specifice, inclusiv mecanismul rectificării bugetare, definește calitatea de ordonator de credite, categoriile de ordonatori de credite și atribuțiile acestora, mecanismul controlului financiar preventiv, stabilește că creditele bugetare aprobate la un capitol nu pot fi utilizate pentru finanțarea altui capitol, cum și cine are competența virării de credite bugetare între celelalte subdiviziuni ale clasificăției bugetare, etc.

Prin legea menționată numai două încălcări ale dispozițiilor sale constituie infracțiuni, în anumite condiții, în timp ce toate celelalte încălcări ale legii intră în domeniul contravențional (art.72).

În cauză, a fost pronunțată **decizia nr.634 din data de 15.10.2019 a Curții Constituționale, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a art.307 C.pen., arătându-se următoarele (paragraful 20):**

20. Curtea reține că **infracțiunea de deturnare de fonduri poate fi considerată o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu**, întrucât presupune realizarea unui act contrar atribuțiilor de serviciu de către un funcționar, care schimbă, prin încălcarea prevederilor legale, destinația fondurilor bănești ori a resurselor alocate. Spre deosebire de infracțiunea de abuz în serviciu însă, în cazul infracțiunii de deturnare de fonduri fapta se realizează prin schimbarea destinației fondurilor bănești ori a resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice, „fără respectarea prevederilor legale”, **existența infracțiunii nefiind condiționată de producerea unui rezultat. Astfel, fiind o infracțiune de pericol**, infracțiunea de deturnare de fonduri se consumă în momentul săvârșirii acțiunii incriminate, respectiv în momentul schimbării destinației fondurilor bănești ori a resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice. Or, sumele de bani și resursele materiale din fondul public, satisfăcând un interes general, trebuie folosite conform destinației stabilite, cu respectarea întocmai a disciplinei bugetare. **Subiectul activ nemijlocit**, deși nu este determinat printr-o anumită calitate, deturnarea de fonduri nu poate fi săvârșită în mod nemijlocit decât de **funcționarul public care administrează aceste fonduri și resurse materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice și care are obligația de a nu schimba destinația acestora și de a cunoaște atât prescripțiile legislației primare – legi și ordonanțe, cât și conținutul actelor de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară în această materie. Tocmai din acest motiv, în cazul infracțiunii de deturnare de fonduri, sintagma „fără respectarea prevederilor legale” are în vedere o sferă normativă mai largă, așadar, atât dispozițiile legislative de nivel primar, cât și cele de nivel secundar, prin aceasta nefiind încălcate prevederile constituționale ale art.1 alin.(5).**

Examinarea coroborată a Legii nr.500/2002 (cu referire la infracțiuni și contravenții), a acestui paragraf al deciziei Curții Constituționale, precum și a principiului „ultima ratio” enunțat în paragrafele 68-73 ale deciziei nr.405/2016 a Curții Constituționale, relevă că nerespectarea dispozițiilor cuprinse în acte normative cu caracter intern / în acte administrative cu caracter intern referitoare la domeniul financiar - *altele decât dispozițiile legislative de nivel primar, cât și cele de nivel secundar*, în sensul menționat în decizia C.C.R. menționată - poate fi de natură să atragă, după caz, regimul sancționator al răspunderii contravenționale, disciplinare ori materiale, iar nu al răspunderii penale (*concluzie regăsită și în ultima ordonanță a procurorului menționată anterior*).

Așa cum s-a arătat de către M.A.I. și D.I.P.I., ca părți responsabile civilmente, există *proceduri cu caracter intern* prin care persoanele vinovate de săvârșirea unor fapte de această natură pot fi trase la răspundere disciplinară și/sau materială, fiind obligate la plata sumelor de bani reprezentând prejudiciile produse.

De asemenea, Înalta Curte reține că a fost urmată procedura internă de accesare a fondurilor alocate unității (întocmirea rapoartelor, ordonanțarea plății,

primirea sub semnătură a sumei de bani, depunerea ulterioară a documentelor justificative, etc.), că inculpații nu și-au însușit personal bani sau bunuri dintre cele achiziționate, că bunurile au fost oferite unor persoane cu ocazia sau în legătură cu activitățile de cooperare / colaborare specifice, deci *în interesul desfășurării activității specifice structurii D.I.P.I.*, astfel cum managementul acesteia, de bună-credință, pe de o parte, a apreciat oportunitatea, importanța și semnificația acțiunilor desfășurate și legătura lor cu activitățile operative specifice structurii, iar pe de altă parte, a interpretat - inclusiv din perspectiva unei activități anterioare - atât textul **alineatului bugetar 20.30.30** „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, cât și textele actelor administrative emise la nivelul M.A.I., privind clasificarea cheltuielilor bugetare (*Dispozițiile Secretarului General nr. 2343/26.08.2011, nr. 5585/01.04.2015 și nr. 5716/04.12.2015*) în care, la *Anexa nr. 4*, privind *Îndrumarul de încadrare a cheltuielilor bugetare pe articolele și alineatele clasificăției economice pentru unitățile M.A.I.*, s-a prevăzut **semnificația alineatului bugetar 20.30.30** „*Alte cheltuieli cu bunuri și servicii*”, cu mențiunea că acestea cuprind și „*alte cheltuieli autorizate în mod special prin dispoziții legale speciale și care nu se încadrează la celelalte articole și alineate bugetare*”.

Necesitatea stabilirii semnificației alineatului bugetar a fost impusă de modul de definire al acestuia prin Ordinul nr. 1.954 din 16 decembrie 2005 pentru aprobarea Clasificăției indicatorilor privind finanțele publice, emis de Ministerul Finanțelor Publice, în care se menționează că **articolul bugetar 20.30** are următoarele „**alineate**”:

20.3

0

Alte cheltuieli

20.30.01 Reclamă și publicitate

20.30.02 Protocol și reprezentare

20.30.03 Prime de asigurare non-viață

20.30.04 Chirii

20.30.06 Prestări servicii pentru transmiterea drepturilor

20.30.07 Fondul Președintelui/Fondul conducătorului instituției publice

20.30.08 Fondul Primului ministru

20.30.09 Executarea silită a creanțelor bugetare

20.30.30 Alte cheltuieli cu bunuri și servicii

Înalta Curte apreciază că nu se impune reluarea și a celorlalte argumente juridice expuse în ordonanțele de clasare emise de procurorii din cadrul D.N.A. (printre care: caracterul permisiv al reglementărilor interne; calitatea subiectului activ al infracțiunii; că indicarea greșită a unui temei legal în cadrul rapoartelor întocmite de ofițeri nu este de natură să atragă răspunderea penală; că în situația în care se constată nereguli financiare cu privire la utilizarea și justificarea fondurilor operative există proceduri interne de stabilire, după caz, a răspunderii disciplinare, materiale ori contravenționale; că utilizarea sumelor de bani care exced captolelor sau articolelor bugetare, ci doar alineatelor din cadrul aceluiași articol, nu poate constitui - conform prevederilor legale - premisa infracțiunii de

deturnare de fonduri, în această ipoteză fiind posibilă examinarea eventualei răspunderi contravenționale, etc.), toate aceste argumente juridice fiind valabile și în prezenta cauză penală.

* * *

Soluția Înaltei Curți cu privire la acțiunea civilă exercitată de Ministerul Finanțelor Publice:

Documentele existente la dosar relevă aspectele menționate de părțile responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.) cu privire la constituirea Ministerului Finanțelor Publice ca parte civilă în prezenta cauză.

Astfel, prin adresa din data de 19.04.2016, D.N.A. a comunicat Ministerului Finanțelor Publice că, în cauza penală nr.20/P/2016, Ministerul Finanțelor are calitatea de persoană vătămată și a solicitat acestuia să comunice dacă se constituie parte civilă în procesul penal.

Urmarea adresei menționate, la data de 28.04.2016, Ministerul Finanțelor Publice a transmis D.N.A. o cerere de constituire ca parte civilă pentru **suma de 410.000 lei**, prejudiciu reținut de organele de cercetare penală, apropiabil bugetului de stat. Prin aceeași cerere **a solicitat introducerea în cauză, ca parte responsabilă civilmente, a Ministerului Afacerilor Interne**. Ulterior, la data de 3.10.2016, Ministerul Finanțelor Publice a transmis Înaltei Curți, o **cerere de introducere în calitate de parte responsabilă civilmente și a D.I.P.I.**

Înalta Curte a solicitat părții civile Ministerul Finanțelor Publice completarea motivării cererii de constituire ca parte civilă, iar prin adresa de răspuns din **20.04.2017**, partea civilă a completat motivarea inițială prin referiri la textele Legii nr.500/2002 privind finanțele publice, inclusiv la textul care legitimează calitatea procesuală de parte civilă în prezenta cauză (art.3 din HG nr.34/2009, alin.1 pct.81 și art.223 C.civ.).

Înalta Curte va respinge acțiunea civilă exercitată de Ministerul Finanțelor Publice având în vedere că suma de 410.000 lei reprezintă prețul autoturismului; or, din înscrisurile depuse la dosar de către părțile responsabile civilmente (M.A.I. și D.I.P.I.) rezultă că autoturismul a fost permanent, și se află și în prezent, în dotarea M.A.I. - D.G.P.I., ca mijloc fix și este utilizat în activitățile unității, fiind depuse și fișele mijlocului fix.

De altfel, admiterea acțiunii civile exercitată de Ministerul Finanțelor Publice, concomitent cu realitatea constând în includerea autoturismului în patrimoniul M.A.I. - D.I.P.I./D.G.P.I., de la data achiziționării și până în prezent, ar echivala cu ignorarea unei situații de fapt și de drept referitoare la bunul respectiv.

Ca o consecință, potrivit art.404 alin.4 lit. c din C.pr.pen., urmează a se dispune ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale prin ordonanțele procurorului.

Înalta Curte, constatând că autoturismul în litigiu a fost permanent, și se află și în prezent, în dotarea D.G.P.I., ca mijloc fix și este utilizat în activitățile unității, a apreciat că nu se mai impune examinarea apărărilor formulate de

părțile responsabile civilmente cu privire la „legitimarea procesuală” a Ministerului Finanțelor Publice ca parte civilă în prezenta cauza.

Potrivit art. 275 alin.3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat în cursul urmăririi penale și judecății, rămân în sarcina acestuia.

Potrivit art. 275 alin.6 C.pr.pen., onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații IACOB Marian-Dănuț și PAVEL Gabriel-Nicolae, în sumă de câte 800 lei, vor rămâne în sarcina statului și se vor plăti din fondurile Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

I. În temeiul art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. cu referire la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. achită pe inculpații:

1. OPREA Gabriel

pentru infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 penal.

2. NICOLAE Gheorghe

pentru complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000.

3. PAVEL Gabriel-Nicolae

pentru complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 13² din Legea nr. 78/2000.

II. În temeiul art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. cu referire la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. achită pe inculpații:

1. NICOLAE Gheorghe

pentru infracțiunea de deturnare de fonduri și infracțiunea de deturnare de fonduri în formă continuată, prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal și art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplic. art. 38 alin. (1) din Codul penal

2. ZĂRNICĂ Nelu

pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată, prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal

3. IACOB Marian-Dănuț

pentru infracțiunea de deturnare de fonduri, în formă continuată, prev. de art. 307 alin. (1) din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

III. În temeiul art.397 alin.1 C.pr.pen. respinge ca nefondată acțiunea civilă exercitată de partea civilă MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE.

IV. În baza art.404 alin.4 lit. c C.pr.pen. ridică măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale prin următoarele ordonanțe ale procurorului:

- ordonanța procurorului din data de 19.04.2016 prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asigurător până la concurența sumei de 410.000 lei, asupra bunurilor imobile, proprietatea inculpatului NICOLAE Gheorghe;

- ordonanța procurorului din data de 03.05.2016 prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asigurător asupra sumei de 410.000 lei, proprietatea inculpatului OPREA Gabriel;

- ordonanța procurorului din data de 03.05.2016 prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asigurător până la concurența sumei de 410.000 lei, asupra bunurilor imobile, proprietatea inculpatului PAVEL Gabriel-Nicolae.

V. Potrivit art.404 alin.4 lit.e și art.275 alin.3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Potrivit art. 275 alin.6 C.pr.pen., onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații IACOB Marian-Dănuț și PAVEL Gabriel-Nicolae, în sumă de câte 800 lei, rămân în sarcina statului și se plătesc din fondurile Ministerului Justiției.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii pentru procuror, inculpați, partea civilă și părțile responsabile civilmente.

Pronunțată astăzi, 18 noiembrie 2021, în conformitate cu disp. art. 405 alin. 1 teza a II-a C.pr.pen. prin punerea sentinței la dispoziția procurorului și a părților, prin mijlocirea grefei Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

PREȘEDINTE

Ștefan Pistol

JUDECĂTOR

Alin Sorin Nicolescu

JUDECĂTOR

Constantin Epure

MAGISTRAT-ASISTENT

Valentina Cruceanu

Red./S.P./2 ex.

V.D. 18 Noiembrie 2021